

1996

**KALEVAN
KIERROS**
1977-1996

Vuodesta 1977

Kalevan Kierroksen vuosikirja 1996

Julkaisija: Kalevan Kierros ry
Toimittaja: Jukka Viitanen
Taitto: Vesa Holopainen
Paino: Kehityksen Kirjapaino, Pori
ISBN 952-90-8240-1

Toimitustyötä avustaneet:

Clas Degerth
Seppo Hakuli
Kaija Kiviharju
Pekka Kiviharju
Velj. Pohjonen
Hannu Saarinen
Pertti Salonen
Markku Tunturi
Matti Viitanen

akko Erkinheimo, KK:n puheenjohtaja:

Kalevan Kierros kakskyt ja risat

Kalevan Kierros on kahdenkymmenen vuoden aikana saanut paljon hyvää aikaan Suomen kuntourheilulle ja siinä samalla kansanterveydelle. Kalevan Kierroksella on hieno historia, josta me kaikki voimme tämän kirjan sivuilta lukea ja josta voimme olla ylpeitä.

Kalevan Kierros

Tällaisten juhluvuosien yhteydessä on myös hyvä pohtia hieman tulevaisuuden vuosituhaanella, mitä lajeja siihen mukana sekä kuinka hyvin Kalevan Kierros

Historian valossa Kalevan Kierros on samankaltainen kuin nykyään - lajit ja vanhaan tapaan. Tilastojen valossa suurin nousu: sarjojen osanottajamäärät muuttu-
M70 sarja on jälleen mukana ja luonnollis-
naismäärää. Mukana olevien kannalta tä-
masti osa entisaikojen hoitoa on kadonnut

Tarkoitukseni ei ole näin juhluvuonna Kalevan Kierroksen tulevaisuus, ellei jotta

Kalevan Kierroksen tulevaisuus voisi olla samankaltainen kuin nykyään - lajit ja vanhaan tapaan. Tilastojen valossa suurin nousu: sarjojen osanottajamäärät muuttu-
M70 sarja on jälleen mukana ja luonnollis-
naismäärää. Mukana olevien kannalta tä-
masti osa entisaikojen hoitoa on kadonnut

Mielestäni tämä ei ole turhaa haaveilua. Urheilukartalla paikka täyttyä vaatisi kuitenkin paljon enemmän tulkintaa jotta Kalevan Kierrokselta ainakin nykyise-

Kumpikaan esittämäni tulevaisuudenku-
tarvitse löytyä edes niiden väliltä vaan vuonna 2000 voimme itse vaikuttaa.

Kalevan Kierroksen toiminnan ydin mu-
Kosajista sekä siitä, että kokonaistul-
huomioidaan.

Vuosien varrella on tehty kaikenlaisia e-
lajin mukaanottamisesta. nykyisten la-
reitä laskettaessa yhden osalajin poisjättäminen
Yhden lajin pisteiden poisjättäminen lop-
män, muuttaisi Kierroksen luonnosta
tosta hyvänä, mutta toisaalta se saattaisi ru-
täjille tehdyissä kyselyissä nämä ehdotukset
Uudeksi lajiksi on useimmiten ehdotettu
koon, sillä se lisäisi Kalevan Kierroksen

Kalevan Kierros

Tällaisten juhluvuosien yhteydessä on tapana muistella menneitä, mutta mielestäni on myös hyvä pohtia hieman tulevaisuutta. Minkälainen tapahtuma Kalevan Kierros on ensi vuosituhannella, mitä lajeja siihen kuuluu, kuinka paljon ja minkälaisia osanottajia on mukana sekä kuinka hyvin Kalevan Kierros tunnetaan?

Historian valossa Kalevan Kierros on tulevaisuudessa toimintansa osalta todennäköisesti samanlainen kuin nykyään - lajit sekä suoritustavat ovat entisensä ja pisteitä jaetaan vanhaan tapaan. Tilastojen valossa suurimman muutoksen Kierrokselle aiheuttaa keski-ään nousu: sarjojen osanottajamäärät muuttuvat siten, että M50 ja M55 ovat suurimmat sarjat, M70 sarja on jälleen mukana ja luonnollinen poistuma on pienentänyt osanottajien kokonaismäärää. Mukana olevien kannalta tässä ei ehkä ole mitään vikaa, mutta toisaalta varmasti osa entisaikojen hohtoa on kadonnut.

Tarkoitukseni ei ole näin juhluvuonna maalaila "niitä" seinille, mutta tämä voi olla Kalevan Kierroksen tulevaisuus, ellei jotain tehdä.

Kalevan Kierroksen tulevaisuus voisi olla myös toisenlainen. Runsat vuosi sitten pohtiesani Kierroksen tulevaisuutta minulle tuli mieleen, että Kalevan Kierros voisi todella olla kuntourheilun Suomen mestaruuskilpailu, niin kuin sitä joskus kuulee kutsuttavan. Tapahtumamme tunnettaisiin yhtä hyvin kuin Finlandia-hiihto tai Sulkavan soulu, tiedotusvälineet seuraisivat tapahtumien etenemistä niin kärjen kuin muidenkin kiertäjien osalta, ja sillä voisi olla jopa virallinen SM-arvo. Osanottajia olisi runsaasti ja he edustaisivat kaikissa sarjoissa sekä ikäryhmänsä kuntourheilun huippua sekä ns. rivikiertäjiä. Yleisessä sarjassa kärkekymmenikön muodostaisi Immosen Jarin tasoiset monitaitoiset huippu-urheilijat. Koko toimintaan tulisi uutta "draivia" ja Kalevan Kierros tarjoaisi kaikille, pelkästä liikunnilosta mukana olevista aina kärkeisijoista kamppaileviin asti roimasti lisää mielihyvää.

Mielestäni tämä ei ole turhaa haaveilua, sillä tällasella Kalevan Kierroksella olisi Suomen urheilukartalla paikka täytettävänä. Tällaisen tulevaisuuden rakentaminen vaatisi kuitenkin paljon enemmän julkisuutta sekä henkisiä ja taloudellisia voimavaroja, jotka Kalevan Kierrokselta ainakin nykyisellä rahoitus- ja hallintorakenteella puuttuvat.

Kumpikaan esittämäni tulevaisuudenkuva tuskin toteutuu sellaisenaan, ja totuuden ei tarvitse löytyä edes niiden väliltä vaan jostain muualta. Siihen, mitä Kalevan Kierros on vuonna 2000 voimme itse vaikuttaa.

Kalevan Kierroksen toiminnan ydin muodostuu kahdesta seikasta: nykyisistä kuudesta osalajista sekä siitä, että kokonaiskilpailun pisteitä laskettaessa kaikki osakilpailut huomioidaan.

Vuosien varrella on tehty kaikenlaisia ehdotuksia lajien vaihtamisesta tai seitsemännen lajin mukaanottamisesta, nykyisten lajien suoritustavan muuttamisesta ja lopullisia pisteitä laskettaessa yhden osalajin poisjättämisestä.

Yhden lajin pisteiden poisjättäminen lopputuloksissa, olipa lajeja sitten kuusi tai seitsemän, muuttaisi Kierroksen luonnetta olennaisesti. Henkilökohtaisesti en pitäisi muutosta hyvänä, mutta toisaalta se saattaisi tuoda mukaan uusia osanottajia. Myöskään kiertäjille tehdyissä kyselyissä nämä ehdotukset eivät ole saaneet mainittavaa kannatusta.

Uudeksi lajiksi on useimmiten ehdotettu uintia, joka sopisi hyvin nykyisten lajien joukkoon, sillä se lisäisi Kalevan Kierroksen monipuolisuutta sekä taitolajien osuutta. Käy-

tännössä osakilpailun järjestäminen tuottaisi melkoisia ongelmia, oli kyseessä sitten avo- tai allasuinti. Koska muitakaan parempia ehdotuksia uusista lajeista ei ole tullut, uskon että pysyvintä Kalevan Kierroksessa on nykyiset kuusi lajia.

Nykyisistä lajeista muutoskeskustelujen kohteena ovat olleet luistelu, hiihto ja soutu. Luistelua on ehdotettu järjestettäväksi useiden kilometrien mittaisella järvenjäärädalla ja vähintään 50 km mittaisena. Kilpailu olisi varmasti mielenkiintoisempi ja oikeudenmukaisempi kuin nykyinen rataluistelu, koska aikaerot vastaisivat paremmin luistelijoiden tasoeroja. Lisäksi järvenjääluiستelu soveltuisi mielestäni paremmin Kalevan Kierroksen perinteeseen henkeen. Ikävä kyllä tämänkin muutoksen esteenä on joukko käytännön ongelmia, joista merkittävin lienee riski, että nykyisten oikullisten talvisäiden takia meiltä saattaisi kilpailuaamuna puuttua luistelurata! En pidä kuitenkaan mahdottomana, että jonakin päivänä Kierroksen luistelu luisteltaisiin pirkällä järvenjäärädalla.

Hiihdossa on usean vuoden ajan pyritty saattamaan perinteinen hiihtotyyli tasavertaiseen asemaan vapaan hiihtotyylin kanssa. Hallituksen tekemässä vuoden 1997 toimintasuunnitelmaehdotuksessa tämä muutos on toteutettu: hiihdossa jaetaan molempien hiihtotyylien nopeimmille tuhat pistettä. Tämän uudistuksen toivotaan tuovan mukaan uusia kiertäjiä ja tekevän osan nykyisistä kiertäjistä tyytyväisemmiksi.

Monien kiertäjien mielestä hieman nykyistä lyhyempi yksinsoutu olisi parempi kuin vuorosoutu. Urheilullisesti yksinsoutu olisi reilumpi kuin nykyinen vuorosoutu. Käytännössä yksinsoutuun siirtyminen aiheuttaisi ongelmia mm. veneiden hankinnassa. Muutos merkitsisi suuria kustannuksia kiertäjille ja tarvittavan yksinsoutuvenearmaadan veistäminen kestäisi nykyisiltä veistäjiltä pitkälle ensi vuosituhatvälle. Eräs mahdollisuus olisi, että yksinsoutuun siirryttäisiin ainoastaan joidenkin sarjojen tai sarjassaan palkintosijoille pyrkivien osalta.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että Kalevan Kierros ei todennäköisesti tule lajiensa kosalta olennaisesti muuttumaan koskaan, ellei sitten kasvihuoneilmiön voimistuminen pakota meitä siirtymään rullasuksihiihtoon ja rullaluisteluun.

Kalevan Kierroksen osanottajamäärä on viimeisten kymmenen vuoden aikana vaihdellut suhteellisen vähän muihin kuntourheilutapahtumiin verrattuna. Samanaikaisesti kun monien muiden kuntourheilutapahtumien osanottajamäärät romahtivat 90-luvun alkupuolella, pieneni Kalevan Kierroksen osanottajamäärä vain noin 20 %. Lisäksi osanottajat ovat olleet varsin lojaaleja Kierrosta kohtaa ja vaihtuvuus on ollut melko vähäistä kiertäjien parissa. Tämä on mielestäni osoitus siitä, että Kalevan Kierros tarjoaa jotain sellaista, mihin muut tapahtumat eivät. Meillä on siis jotain arvokasta, josta kannattaa pitää hyvää huolta. Huolenpito voi merkitä muutoksia ja kehittämistä, mutta niitä ei kannata tehdä niiden itsensä vuoksi vaan sen vuoksi, että meillä olisi hyviä yhteisiä hetkiä tiedossa myös tulevina vuosikymmeninä.

Kalevan Kierros

20 KIE

.....

Moni
jatko
tasov
70-lu
Kaiki
jonki
lema
sekä
eli ai

Luistelu

Seitsemän ensimmäistä paikallaan polkemista, koska aikani 57.3" ja voittajan parhaina vuoteen 1983 asti Salosen 57.17:n ja voittajaan alkoi huima tulosten Koska rata ja välineet ovat na. on tason paraneminen miesten mukanaolon ja muut joittelumahdollisuuksien pa siota. Voittajista ykkösrhy aikojen puolesta Jaakko Erki Immonen. Kukaan kierrok voittajista ei ole vltänyt lair kossijoja on Jaskalla ja Hann la, kolmosia Jarilla. Jaska Jarmo Kopralla ja minulla.

Hiihto

Hiihdossa tulosvertailu o tyylin, välineiden, reittien, ka

20 KIERROSTA, 12 VOITTAJAA

..... **Monta kertaa varsinkin seitsemännen osakilpailun jatkoajalla on tullut puheeksi Kierroksen voittajien tasovertilu. Minultakin on usein kysely, miten olisin 70-luvun voittovuosinani pärjännyt nykyporukassa. Kaikki spekuloinnit ovat aina subjektiivisia, mutta jonkinlaisen analyysin 20 vuodesta voi tehdä tarkastelemalla eri lajien tulostason ja välineiden kehitystä sekä voittajien taustaa, lajien sijalukuja ja lajipisteitä eli aikasuhdetta lajivoittajaan.**

Luistelu

Seitsemän ensimmäistä vuotta olivat paikallaan polkemista, koska vuoden 1979 aikani 57,37 ja voittajan 56,44 säilyivät parhaina vuoteen 1983 asti, jolloin Pertti Salosen 57.17:n ja voittajan 56,38:n jälkeen alkoi huima tulosten parantuminen. Koska rata ja välineet ovat säilyneet samoina, on tason paraneminen alan huippumiesten mukanaolon ja muun Suomen harjoittelumahdollisuuksien paranemisen ansiota. Voittajista ykkösrhyhmään erottuvat aikojen puolesta Jaakko Erkinheimo ja Jari Immonen. Kukaan kierroksen kokonaisvoittajista ei ole yltänyt lajivoittoon. Kakossijoja on Jaskalla ja Hannu Mäkirinnalla, kolmosia Jarilla, Jaskalla, Hannulla, Jarmo Kopralla ja minulla.

Hiihto

Hiihdossa tulosvertailu on mahdotonta tyylin, välineiden, reittien, kelin yms. muu-

tosten johdosta. Erosta lajivoittajaan voidaan todeta alan miehiä olleen kaikkien muiden paitsi Teuvo Slantin ja Hannu Mäkirinnan, joskin vapaa tyyli on selvästi ka-ventanut kärjen suhteellistakin aikaeroa. Lajivoittajia hiihdossa on useita eli Jarmo Kopra, Voitto Jetsonen, Jari Immonen ja käytännössä myös Matti Kotilainen ja minä, jos yhden lajin suorittanut Pauli Siiton jätetään pois laskuista. Näin ollen voidaan sanoa, että hiihtomenestys korreloi jo selvästi paremmin kokonaismenestyksen kanssa kuin luistelumenestys.

Maraton

Maratonaikojen juuttumista 2.40-tasolle on jatkuvasti ihmetelty, eli lajissa on selvästi taannuttu alkuvuosista. Kun 70-luvulla juoksimme Pauli Arbeliuksen kanssa 2.30:n nurkille, Slantin peesissä jopa porukalla allekin, teki Mäkirinta kaikkien aikojen huipputulokset vuosina -84 ja -85.

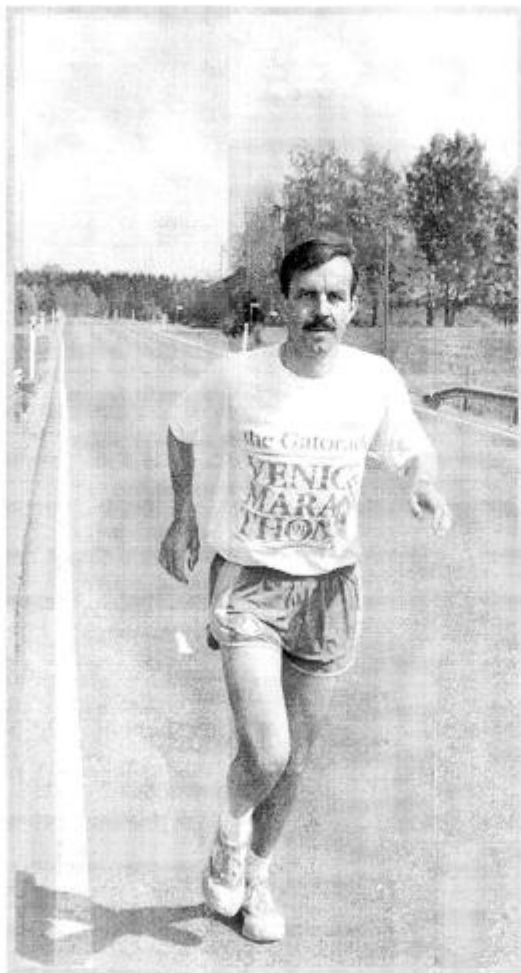
Osakilpailuvoittajiksi ovat lisäksi yltäneet Jaska ja Jari. Tason putoamista osoittaa mm. 10 ensimmäisen vuoden voittoaikojen keskiarvo 2.32 verrattuna 10 seuraavaan vuoteen, joiden keskiarvo on lähes 5 minuuttia heikompi. Maraton on ollut ehkä toiseksi tärkein laji kokonaiskisan voiton kannalta.

Soutu

Kun vuonna 1977 vetelin Sulka-valla Kimmo Lai-
neen kanssa ylivoi-
maisen Kierroksen
voiton ajalla 6.49, ei
osattu haaveillakaan
vaneri- saati sitten
mahonkiveneistä.
Seuraavana vasta Ja-
ri Immonen tänä
vuonna otti yksin-
soutuvoitollaan kokonaisvoittajan 1000
pistettä. Kun muiden voittajien sijoitukset
vaihtelevat välillä 7-90, voidaan todeta, et-
tä soutu ei koskaan ole ollut kierroksen
avainlajeja. Erolla kärkeen mitattuna lä-
himmäksi ovat päässeet Kopra, Erkinheimo
ja Jetsonen, Mäkirinnan ja Slantin pitäessä
perää.

Pyöräily

Pyöräilyssä näyttää kärjen taso säily-
neen 20 vuoden ajan melko samanlaisena
päättellen siitä, että alkuvuosien kärkinimiä
vilahdelee nyt lähes 20 vuotta vanhempina
edelleen tuloluettelon kärkipäässä. Ainoa
kokonaisvoittajan lajivoitto tuli vuonna
1977, jolloin päädyin parin kilpapyöräili-

**Markku Tunturi
kiertelee useita
maratoneja vuo-
dessa KK:n mara-
tonin lisäksi.**

jän kanssa yhtä ai-
kaa maaliviivalle.
Kakkoseksi on sel-
vinnyt Jari Immo-
nen tänä vuonna ja
kolmossija on V-M
Heikkilällä ja mi-
nulla. Selviä pohja-
noteerauksia ovat
tehneet voittajista
Slant ja Kopra noin
puoli tuntia voitta-
jille hävinneinä.
Pyöräilyssäkään ei
siis ole revitty koko-

naiskilpailuvoiton kannalta kovin merkittä-
viä piste-eroja.

Suunnistus

Selvästi tärkeimmäksi lajiksi kierroksen
voittoa silmällä pitäen nousee suunnistus.
Yhdeksän osakilpailuvoittajaa aikajärjes-
tyksessä Tunturi, Kotilainen, Slant, Salo-
nen, Mäkirinta, kaksi kertaa Heikkilä, Pel-
toniemi ja Immonen, minkä lisäksi kolmen
kokonaisvoittajan kakkossijat ja yksi kol-
monen antavat oikeutuksen arvostelijoille
kierroksesta suunnistajien kisailuna. Vain
Kopralla, Jetsosella ja Erkinheimolla sekä
minulla ensimmäisenä vuonna on ollut va-
raa hävitä parikymmentä minuuttia osakil-
pailuvoittajalle.

Voittajat suunnistajia, hiihtäjiä ja juoksijoita

Seuraavaksi lyhyt analyysi
joiden keskinäistä paremmu-
utenkin jäävi arvioimaan. Koi-
tan taas aikajärjestyksessä
vuotensa on ollut maratonin
ja varmuus muissa laeissa p-
tuksessa, jossa pieni harha
kolmen voittovuoden jälkeen
kokonaiskilpailussa. Vuoden
maarani 5901 nykysysteemi
olisi pysynyt kärtässä tähän
samoin osakilpailujen sialu-
le vuodelta 1977. Kolmea o-
toa ei kukaan muu ole vielä
na saanut, mutta onhan toki
ion 20 vuodessa tiivistynyt.

Veikko Väikosen ja Ma-
vahvuutena oli hiihto ja suunn-
taas pohjanoteeraus kaikista
Teuvo Slant ja Hannu Ma-
huippumaratoonareita ja -suu-
le heikoimpien laien skarp-
luultavasti tarvittaessa ollut h-
Salonen taas vei kaikkien aik-

Voittajat suunnistajia, hiihtäjiä ja juoksijoita

Seuraavaksi lyhyt analyysi voittajista, joiden keskinäistä paremmuutta olen tietenkin jäävi arvioimaan. Kohteliaasti aloitan taas aikajärjestyksessä itsestäni. Vahvuuteni on ollut maratonin ohella tasaisuus ja varmuus muissa lajeissa paitsi suunnistuksessa, jossa pieni harhailu pudottikin kolmen voittovuoden jälkeen sijoille 2-4 kokonaiskilpailussa. Vuoden 1978 pistemääräni 5901 nykysysteemillä laskettuna olisi pysynyt kärjessä tähän vuoteen asti, samoin osakilpailujen sijalukujen summa 16 vuodelta 1977. Kolmea osakilpailuvoittoa ei kukaan muu ole vielä samana vuonna saanut, mutta onhan toki kärkipää paljon 20 vuodessa tiivistynyt.

Veikko Valkosen ja Matti Kotilaisen vahvuutena oli hiihto ja suunnistus, luistelu taas pohjanoteeraus kaikista voittajista. Teuvo Slant ja Hannu Mäkirinta olivat huippumaratoonareita ja -suunnistajia, joille heikoimpien lajien skarppaaminen olisi luultavasti tarvittaessa ollut helppoa. Pertti Salonen taas vei kaikkien aikojen tasaisim-

man Kierroksen suunnistusvoitollaan pyörän selässä vähän jarrutellen. Jaska Kopra ei huippuhihtäjänä myöskään oikein viihtynyt pyörän päällä ja lienee heikoin suunnistaja voittajista. Sama pätee myös Vote Jetsoseen, joka tasaisesti jyräsi kaikki muut lajit suunnistusta lukuun ottamatta.

Seuraavana nousi voittovuoroon joukon kaikkien aikojen nuorimpana Jaska Erkinheimo, joka hallitsee suvereenisti muut lajit rastien joskus viivyttyäessä metsässä.

Päinvastainen on taas voittajien seniori Vellu Heikkilä, jolla ylivoimaisena suunnistajana on ollut varaa antaa muille hiukan etumatkaa luistelussa ja soudussa. Sauli Peltoniemi ratkaisi myös kisan suunnistuksessa, vaikka vene ja pyörä eivät aivan kärjessä kulkeneet. Kakkossijoja Saulilla on lisäksi neljä.

Ja sitten joukon kovin. Kaksi viimeisin-

**Markku mielipuuhas-
saan letkan kärjessä
Pirkan Hiihdossa.**

tä, vaan ei välttämättä viimeistä vuotta ylivoimaisesti hallinnut Jari Immonen lienee voittajatusinan ainoa, jolla jokainen laji on tasaisen vahva ja suoritusvarmuus myös huippuluokkaa. Näin myös huippupisteitä tehneet Vellu Heikkilä ja Tunturi Jr. ovat saaneet katsella hänen kantapäitään viimeistään maratonilta alkaen.

Kuningatar ja 9 prinsessaa

Naisten osuus osanottajista on vasta parin viime vuoden aikana noussut kymmenen prosenttiin kokonaismäärästä. Kilpailu kärkisijoista ei ole luonnollisestikaan ollut yhtä tasaväkistä kuin miesten puolella. Jos "Kierroksen Kunkun" löytäminen vaaticin täydet 20 kierrosta, on tähänastinen kuningatar helppo löytää jo aikaisemmilta vuosilta.

Vaikka Marja Rautiainen, kaksoisvoittajat Airi Kämäräinen, Jaana Mäkirinta ja Arja Vestola sekä kolmoisvoittaja Anne Hell ovatkin saavuttaneet hyviä yli 4000 pisteen sarjoja, on vuosina 1987-90 ylivoimaisen voiton vienyt Mirjami Laukkanen tehnyt pisteiden, tulosten ja sijalukujen suhteen selvää jälkeä. Huippuna oli neljäs voittovuosi 1990, jolloin kokonaiskierroksen sijoitus 47 tuli kaikkien aikojen parhaalla pistemäärällä 4758 ja huipputasaisella sekä -tasoisella sarjalla.

Tässä ankarasti haastetta kolmen edellisen kierroksen voittajalle Laura Kaukokarille, jolla on vielä monta hyvää vuotta edessään, kuten ykköshaastajaksi nousseella Marja Saarellakin.

Summa summarum

Kierroksen voitto on vaatinut aina ympärivuotisen kovan harjoittelun lisäksi 4-5 lajin huippuosaamista ja -onnistumista, joskin suunnistuksen kärkitaitajat ovat saaneet pieniä puutteitaan hieman muiden lajien huippuja enemmän anteeksi. Jokainen voittaja on voittonsa ansainnut, minkä li-

säksi on useita mitalisteja, jotka jonain muuna vuonna olisivat saattaneet tähän tusinaan mahtua. Suunnistuksen merkitystä kuvaa myös se, että 2 kokonaiskilpailun kakkos- ja 1-2 kolmostilaa ottaneet Juhani Jokiranta, Timo Oinonen ja Ari Kankkunen ovat yleensä vasta suunnistuksessa saaneet päästää voittajan ohitseen. Yhtään luistelun, soudun tai pyöräilyn erikoismiestä ei voittajatusinasta löydy. Sen sijaan suunnistus-, hiihto- ja maratonekspertit ovat lähes tasapäisesti edustettuina.

Vaikka pistelaskun uusiminen on moneina vuonna kaatunut vuosikokouksessa, tulisi edelleen etsiä vaihtoehtoja suunnistuksen merkityksen pudottamiseksi muiden lajien tasolle. Helpoiten se mielestäni käy rajoja helpottamalla, mutta toisaalta hajoittoa parantamalla. Tämän vuotista Nastolan kisaa eivät edes ammattilaiset haukkuneet "maastajuoksuksi". Erityisesti hyvin piilotetut ykköset pilasivat heti alussa monen kilpailun, kun taas liikaa toisistaan poikkeavat hajontalenkit aiheuttivat jonojuoksua tavanomaisen tahallisen peesauksen lisäksi.

Suunnistuksen ylikorostunut merkitys lienee myös vaikuttanut eri lajien harjoittelupainotukseen. Ainakin oma harjoitusmotivaationi luistelussa, pyöräilyssä ja soudussa on ollut alkuvuosien jälkeen varsin olematonta, kun tiedän, että yksi kunnan pummi (tänä vuonna se ykkönen) vastaa kymmenien tuntien harjoittelua ko. lajeissa. Vastapainoksi voidaan kyllä todeta, että varsin heppoisilla suunnistustaidoilla moni kärkipääinkin kiertäjä metsään lähtee.

Mitä tulevaisuuden kärkikamppailuihin tulee, niin toivon, että lajien tasapainotus lisää kaikkien lajien kilpaurheilijoiden osallistumista tähän meille 20 vuotta kiertäneille jo intohimoksi muodostuneeseen ruostumattomaan rakkauteen.

Markku Tunturi

Da

FI

Oy Datatie Ab

Malminkatu 8 A
00700 Helsinki

Hyviä
fiiliksiä.

VEIKKAUS

Datatie

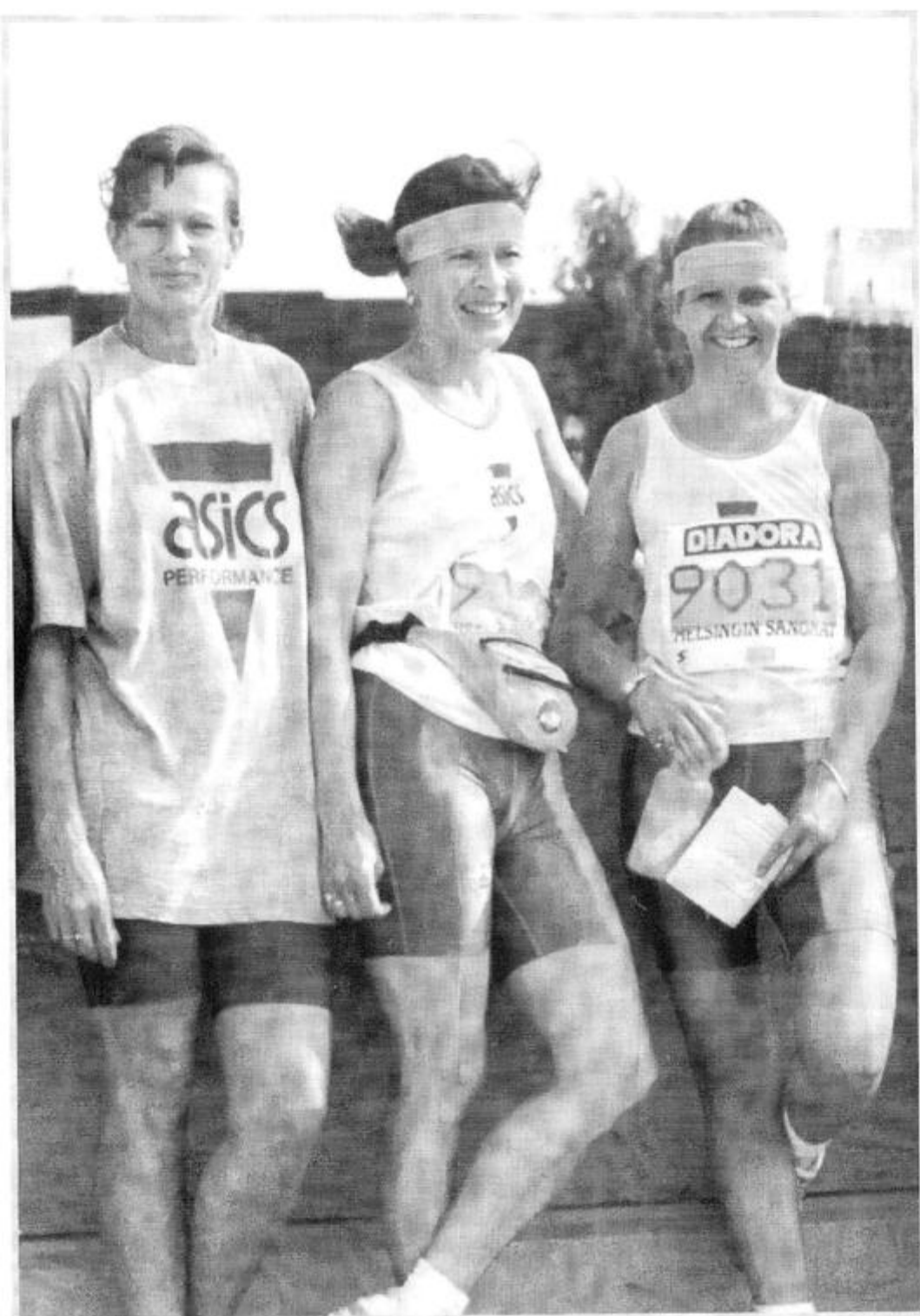
FINNET-YHTIÖT

Oy Datatie Ab

Malmin kauppatie 8 A
00700 Helsinki

Puhelin:
(109 09) 351 75 237

Telefax:
(109 09) 351 75 311

Kuvassa Lapin Kullat -joukkueen tytöt, Teija, Heli, Kaija... ja Sirpa (pikkukuva).

Sopiiko Kalevan Kierros naiselliselle naiselle?

.....

Ajattelematta asiaa sen syvällisemmin voimme heti todeta: SOPII! Ja mietittyämme asiaa syvällisemmin voimme edelleenkin todeta: SOPII!

Ja miksipä ei sopisi! Kaikki oman joukkueemme neljä naista ovat harrastaneet erilaista ja eri tasoista kestävyysliikuntaa kilpaurheilusta kuntoiluun jo vuosia ellei jopa vuosikymmeniä. Yksi on hyvä juoksussa, toinen suunnistuksessa, kolmas luistelussa ja neljäs tasaisen hyvä kaikissa näissä lajeissa. Mutta se ei enää riitä. Liikunta tuntuu liian yksipuoliselta, ei jaksa harrastaa vain sitä yhtä lajia läpi vuoden. Kuntoiluun kaivataan lisää vaihtelua ja monipuolisuutta motivaation säilyttämiseksi. Ja siihen Kalevan Kierros tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden.

Ajattele! Kuusi upeaa lajia, mielekästä liikuntaa koko vuoden, vuodenaikojen vaihteluiden mukaan, tai vaikkapa vuodenaikojen vaihtelusta huolimatta! Ja mitä kaikkea muuta lajit tuovat tullessaan: liikunnan riemua, monipuolista lihashuoltoa, ei huolta liikakiloista, ei jatkuvia laihdutuskuureja, ulkonäkö säilyy nuorekkaana, mukavaa seuraa samanhenkisten ihmisten parissa, loistava yleiskunto, jaksaa aina vaan enemmän..... ja vaikka mitä muuta. Vaikka pieni stressinpoikanen joskus saattaakin yllättää, kun lenkki tai suunnistus on jäänyt jo muutaman kerran väliin, kokonaisuudessaan kierrokseen osallistuminen tarjoaa varteenotettavan vaihtoehdon sohvalla löhöilylle, kauniiden ja rohkeiden katselulle ja ylensyönnille. Ainakin meidän mielestämme!

Seuraavaksi sitten voidaankin esittää täysin oikeutettu kysymys: jos kierros on noin hyvä tapa

hoitaa kuntoaan, kauneuttaan ja sosiaalisia kontaktejaan, miksi siihen osallistuu vain noin 50 naista? Miksi loput 450 osallistujaa on miehiä?

Hyvä kysymys! Halutaanko Kalevan Kierrokselle yleensä lisää naisia? Vai onko lajit tehty ajatellen vain miehiä ja heidän useimmiten ylihienoja ja kalliita kilpailu- ja kuntoiluvälineitään? Joskus kieltämättä tuntuu, että näin on! Tällä emme halua sanoa, että naisten lajien pitäisi olla helpompia tai kevyempiä tai jotenkin muuten erilaisia kuin miesten. Ei suinkaan. Tuottaa suunnatonta tyydytystä todeta, että pystyy tulemaan kelpollisesti toimeen raskaissa "miesten lajeissa" ja joskus jopa voittamaan jonkun miehen. Vaikka sehän ei tietenkään ole tärkein kriteeri kierrokselle osallistumiselle, ei ainakaan suurimmalle osalle meistä naisista. Monia tärkeämpiä asioita tuli jo edellä mainittua!

Miesten suusta kuulee kierroksella seuraavanlaisia kommentteja (Naisilla taas on toisentyypistä mietittävää):

- * "Oli pakko ostaa uusi ja nopeampi kilpapyörä, koska edellisellä hävisin muuttaman minuutin." (Kehtaakohan sinne pyöräilemään mennä omalla 5-vaihteisella naistenpyörälläni vai pitäisiköhän yrittää lainata jostakin parempi pyörä?)
- * "Millähän suksiparilla lähtisin matkaan, kun illalla en ehtinyt testata vielä kaikkia ja kumppaanhan tyyliin kannattaisi mennä, että saisi eniten pisteitä" (Kukahhan voitelsi minun sukseni, vai vieläköhän niillä voisi hiihtää? Eihän edellisestä voitelusta ole kuin kuukausi aikaa. Ja kummallahan tyylillä jaksaisin paremmin maaliin asti?)
- * "Pitää ostaa ensi vuodeksi mahonkivene, kun se kulkee noin nopeasti" (Mistähän saisi veneen ja soutukaverin, kukahan nostaisi veneen auton katolle ja sieltä pois?)

Edellä olevat kommentit ovat kärjistettyjä, mutta ainakin puoleksi totta. Naisille kynnys tulla mukaan kierrokselle on huomattavasti suurempi kuin miehille. Jo yksin senkin takia, että yleensä he hoitavat perheen ja kotiasiat harrastuksensa ohessa. Ajan löytäminen liikuntaan vaatii organisoituvuutta. Mutta siitä taas saattaa olla hyötyä kierroksen läpiviemisessä!

Mutta olemme kuulleet muitakin syitä olla tulematta mukaan kierrokselle: "se on hikistä ja totista miesten kilpaurheilua numerolappu rinnassa", "huumoria saisi olla mukana enemmän", "en uskalla yrittää, koska en varmasti jaksan", "varusteet ovat niin kalliit, ettei minulla ole varaa niitä hankkia", "en osaa suunnistaa enkä ikinä löydä pois metsästä" ja niin edelleen. Näissäkin väitteissä on osa totta. Osa lajeista varmasti "suosii" miehiä.

Joku (mies?) voi tässä vaiheessa kysyä, miksi me naiset sitten yleensä olemme mukana, jos se kerran on noin vaikeaa. Jälleen hyvä kysymys! Mutta vastaus on vieläkin parempi. Kalevan Kierros SOPII NAISELLE NAISELLE, koska

- * Soudusta saa kauniit rinnat (ja rakot kämmeniin!)
- * Pyöräilystä ja luistelusta saa kiinteän takapuolen (ja muhkeat reidet!)
- * Juoksusta saa minihamepohkeet (ja mustat varpaankynnet!)
- * Hiihdosta saa iltapukukäsivarret (ja leveät hartiat!)
- * Suunnistuksesta saa kirkkaat ajatukset (ja mustelmia sääriin!)
- * Ja hyvällä kestävyyskunnolla jaksaa vaikka kiertää Kalevan Kierrosta!

Nimimerkillä "kierretään taas ensi vuonna"

**Lapin Kullan tytöt
Heli, Kaija, Teija, Sirpa**

Vapaa-ajan
VIHER
NAUHA
Huinkää

 POLAR PRIZE
Urheilupalkinnot
PELLO
 Puh./Fax 016-513 231

SUOMEN
Urheilupalkinnot
HARJAVALTA
 Puh./Fax 02-6740 600

MEILTÄ
 SAATTE:

- ❖ Pokaalit
- ❖ Mitalit
- ❖ Patsaat
- ❖ Laatat
- ❖ Kaiverrukset
- ❖ Kilpailunumerosarjoja
 (Edulliseen hintaan
 kertakäyttösystemillä)
- ❖ Nopeat toimitukset
- ❖ halvat hinnat
- Korkeatasoisen laadun

Valmistimme
Kalevan
Kierroksen
palkinnot
1989-1996

VELJEKSET KIERROKSESSA

..... Harri (32), Tapani (33), Heikki (34), ja Juha Pohjonen (39) ovat tehneet yhdenlaista historiaa Kalevan Kierroksen 20-vuotisella taipaleella. Vuonna 1987 veljes-sarja oli kierroksessa joukkueella "Lentävät Pohjo-set".

Juha oli jo useamman kerran (5) kiertänyt kierroksen porukassa Lehdon Ollin ja Kalholan Jorman kanssa. Vaikka touhu näyttikin ulkopuolisen silmin "hullujen hommalta", tartuttivat keväiset maratonlenkit nuorempinkin veljiin kuntoiluinnon. Köpökkäjalkaisia nuoria miehiä näkyi noihin aikoihin Kuhmoisten tienoilla tienvarressa. Krampit nykivät jaloissa, kun peruskuntoa kohotettiin vähitellen maraton-suoritusten tasolle.

Pisimpään "vastustuskyky" kesti Harrilla, joka kuitenkin lopulta huomasi olevansa kierroksessa mukana. Hyvä yhteishenki, kannustus, leikkimielinen kilpailuhenki ja armoton vinoilu kasasi veljekset aika ajoin yhteen hiomaan kuntoa seuraavaan lajiin. Myöhemmin mukaan tullut sai tavan mukaan hyvistä neuvoista huolimatta oppia kantapään kautta mm. maratonin vauhdinjaon perusteet ja sen myötä vatsan pikatyhjennyksen tien varteen. Veljien antama palaute kisan jälkeen yllytti takuulla harjoittelemaan seuraavaan lajiin vähän paremmin. Heikompihermoisella olisi homma saattanut jäädä siihen, tai ainakin "heinäseivästä" olisi jo kaivettu välien selvitteilyyn. Tässä porukassa käännettiin katse eteenpäin

Kalevan Kierros tarjosi haasteellisen kehityksen säännölliseen kuntoiluun. Vuosi alkoi tuttuun tyyliin Jussin "läpiluistelulla". Suljetun ympyrän höylääminen ei koskaan herättänyt suurta intohimoa. Pirkäteräiset näyttivät istuvan vain Juhan jälkeä, päästelihän tämä ilman suurempaa harjoittelua tunnin pintaan. Muilla oli tekemistä pystyssä ja radalla pysymisessä. Loppukirihän alkoi kuitenkin aina kierroksenlaskijan kannustuksella kierrosta liian aikaisin.

Autoilu oli kiinteä osa Kalevan Kierrosta, olihan tapahtumat ymmärrettävästi eri puolilla Suomea. Onneksi usein löytyi majoitusta jossain lähempänä tapahtumapaikkaa, sai aamulla nukkua vähän pidempään, mikäli vain pystyi. Sen verran oli yleensä tankattu, että kaasuntuotanto oli lisääntynyt. Aamusta ilma olikin jo aika sakeaa, lieneekö se sitten vastannut jonkinlaista viimehetken korkeanpaikanleiriä.

Toisinaan jännitettiin keliä, vaikka tuskin pienemmät luonnonmullistukset olisivat tulloin saaneet ketään vapaaehtoisesti jäämään pois kisasta. Vuoden 1987 hiihto oli Pirkahiihto ja olosuhteet arktiset, pakkakanen paukkui reippaasti alle -20°C ja nihkeää keliä vielä kylmensi hyinen viima. Ki-

Kuva vuoden 1986 Seinämaratonilta. Kuvassa vas. Harri (162), Heikki (161), Juha (66) ja Tapani (128) Pohjonen. Lisäksi kuvassa melkein viides veljes Olli Lehto (207).

saan lähdettiin aamun valje-
tessa ja pian olivat jäässä var-
paat, järki kuin evääksi otet-
tu kuntojuomakin. Tapanilla
oli molemmissa poskissa isot
paleltumat osoituksena olo-
suhteiden kovuudesta ja tajunnan hämärtymisestä, sen verran oli kiire, ettei ehtinyt
pysähtyä lämmittelemään. Harri, jolla jon-
kunlainen tolkkua säilyi, oli poikennut jol-
lain nuorisotalolla ja olihan siellä joku ky-
lälämmies jo tarjoamassa lämmikkeeksi kor-
vessa tiputettua kirkasta "jäänestoakin".

Lopputulosten merkitys onkin noista
ajoista muuttunut, silloin oli mm. maratoni-
nilla tavoitteena 3 tunnin raja. Nyt kunto

kestää jo yli neljän tunnin
suorituksen samalla matkal-
la, eikä ole edes yhtä piipus-
sa. Harri jo arveli moisen
matkan taittamiseen kuluvan
hyvin parikin päivää.

Vuoden 1987 kesä oli Harrille ja Juhal-
le valmistautumista elokuun ACR-mara-
tonmelontakilpailuun Kilpisjärveltä Tornio-
on (537 km). Taasi pojilla olla vielä her-
kistelyt tekemättä, kun Sulkavan Soudun
viimeisillä kilometreillä rinnalle ilmestyi
Heikki ja Tapani. Siinä kirikimpailussa
kaivettiin esiin niin fyysiset, henkiset kuin
verbaalisetkin voimavarat. Maalissa oli
eroa 25 sekuntia jälkimäisten hyväksi.

ACR:n Harri ja Juha selvittivät tutulla siikaenergialla ja yhteishengellä. Kun muut tuntuivat käyttävän energiaa selvittääkseen kumpi ohjaa kanoottia pois päävirrasta päin kivikkoa, niin pojat säilyttivät positiivisen tsempin läpi kisan. Aateluus velvoittaa, seuraavana vuonna saman matkan meloivat Heikki ja Tapani.

Suhteellisuudentaju ei vielä tuossa vaiheessa kuulunut käsitemaastoon. Tuskinpa Kalevan Kierros suhteellisuudentajun kehittymistä paljon edistykään, ääri rajoilla siinä liikuttiin, usein vielä sillä rajan hämäämmällä puolella. Näin arvioi Heikin vaimo Mari, kun Heikki kellahti Kalevan Kierroksen pyöräilyssä tienpientareelle. Jalat olivat jämähtäneet kohmeisiksi, eikä kampi enää pyörinyt. Jollain ilveellä sekin matka läpi vietiin. Suhteellisuudentaju onkin opittu enemmän (toivottavasti on opittu) vastakkaiselta sukupuolelta eri yhteyksissä saadun, ei aina niin mieltä ylentävän, palautteen avulla. Kestävyyttä on tarvittu siinäkin, molemmilta osapuolilta.

Onhan siitä hyvästä kunnosta varmasti jaettavaakin iloa. Juha ja Hanna viettivät

kesällä 1987 häitä ja häämatkaa vietettiin sopivasti ennen suunnistuskisaa USA:ssa. Aikataulu oli tavan mukaan suunniteltu väljäksi, Juha ehti parahiksi suunnistuskisan lähtöön Alavudelle. Suunnistus meni kuuleman mukaan jalkojen oikomiseksi ja puolukoiden syömiseksi. Muilla Veljillä olikin vauhti päällä, piti varmistaa peesissä ja oikealla uralla pysyminen kohti seuraavaa rastia ja maalia.

Kierros 1987 oli päättynyt ja "Lentävät Pohjoset" selvittivät 24 lajia sijoittuen 33:ksi. Tämän jälkeen Kalevan Kierros vaihtui yksittäisiin hiihto-, juoksu-, melonta-, judo ja perhetapahtumiin. Porukka koontuu useamman kerran vuodessa jonkun liikunnallisen tempauksen pariin. Linimentin tuoksu ei ole päässyt nenästä katoamaan. Kalevan Kierroksessa hankittua kuntoa ja kestävyyttä on tarvittu niin työelämässä, opiskelussa, perhe-elämässä kuin kuntoilussakin.

Tapani Pohjonen

DEXAL

Reformi-Keskus

Oriola oy

**KALEVAN
KIERROS
1997**

Elämyksiä, itsensä voittamista, kuntoilua, kilpaurheilua . . .

Jos luulet
kokeneesi jo
kaiken kun-
toilusta niin
erehdyt, el-
let ole kah-
lannut läpi
Kalevan
Kierrosta.

TULE, NÄE JA KOE KALEVAN KIERROS!

Kalevan Kierros on kuuden lajin kunto- ja kilpaurheilutapahtuma. Suoritusten yhteispituus on liki 400 kilometriä.

Tammikuussa pyyhdytään **30 kilometriä pikaluistimilla**, talvella sujutellaan noin **75 kilometriä suksilla**. Keväällä verrytellään **täysi maraton**, heinäkuussa tartutaan **airoihin 60 kilometrin matkalla**. Syksyn korvalla on vuorossa **115 kilometrin pyöräily** ja kierroksen päättää noin **25 kilometrin mittainen suunnistus**.

Kierroksen on kokenut jo yli 1700 suomalaista, joista kymmenkunta on kahlannut läpi kaikki 120 osalajia 20 vuoden aikana.

Kalevan Kierros on kovan luokan kilpakuntoilua, itsensä voittamista, elämyksiä, kuntoilua hyvässä seurassa...

Joillekin siitä on tullut elämäntapa. Eräille kierros on paras tapa motivoida itsensä säännölliseen liikumiseen.

Harjoittelu ei ainakaan ole yksipuolista, sillä laji vaihtuu keskimäärin kahden kuukauden välein.

Monet entiset aktiivit ja huippu-urheilijat ovat valinneet kierroksen jäähdyt-

telylajikseen. Niin teki tämän vuoden voittajakin Jari Immonen Nastolasta.

Monet ovat löytäneet kuntoilun vasta kierroksen kautta. Keskimäärin kiertäjä on noin nelivitonen mies. Vanhimmat ovat liki kasikymppisiä ja nuorimmat reippaasti alle parikymppisiä. Naisten osuus on noin 15 prosenttia.

Parhaimmillaan kierros on koonnut liki 600 osanottajaa, välillä väki kutistui 400:n pintaan, mutta tänä vuonna päästiin yli 500:aan kuntoilijaan.

Aloitteleville ja jäähdyttelijöille on tarjolla myös puoli kierros, jota kokeiltiin tänä vuonna toista kertaa.

21. kierros käynnistyy jälleen Oulunkylässä Helsingissä tammikuussa. Esitteen takasivulta löydät myös muut kierroksen suorituspaikat.

KALEVAN KIERROS

21. KIERROS

KUUDEN KESTÄVYYSLAJIN YHTEISKILPAILU SUOMESSA

Osakilpailut ovat:

Kalevan Kierros

30 km, Helsinki, Oulunkylä
75 km, perinteinen, vapaa Vuokatti
42,195 km Liperi
65 km, Lohjanjärvi
115 km, (tempoajo), Kangasala
20-25 km, Kankaanpää

Kalevan puolikas

20 km, Helsinki Oulunkylä
41 km, perinteinen, vapaa, Vuokatti
21 km, Liperi
30 km, Lohjanjärvi
55 km (tempoajo), Kangasala
12 km, Kankaanpää

Jussin luistelu 11.-12.1.1997
Vuokatti-hiihto 8.3.1997
Maraton 24.5.1997
Suur-Lohjan soutu 5.7.1997
Kalevan pyöräily 9.8.1997
Kalevan suunnistus 13.9.1997

Kalevan Kierrokseen tai Kalevan puolikkaaseen ilmoittautuminen tapahtuu maksamalla 230 mk jäsenmaksun Kalevan Kierros ry:n tilille 578007-5178845, Okopankki, viimeistään 20.12.1996. Pankkisiirtojen tiedonantaja -osaan merkittävät nimesi, osoitteesi, puhelinnumerosi, syntymävuotesi ja kerhon ta seuran jota edustat.

Osanottomaksuun sisältyy mitali, diplomi, rintaneula, hiihamerkki, eri sarjoissa jaettavat palkinnot, osakilpailujen jälkeen kotiin postitettavat tulokset sekä tapaturmavakuutus, joka käsittää kaikki kuusi osakilpailua ja on voimassa kilpailujen aikana sekä välittömällä edestakaisilla kilpailumatkoilla. Kuusi lajia hyväksyttävästi suorittaneet saavat kultamitalin, viidestä saa hopeamitalin ja neljästä pronssimitalin. Joukkuekilpailu käydään 4-henkisin joukkuein, työpaikka- ja naisten joukkuekilpailu 3-henkisin joukkuein. Voit osallistua samalla työ- sekä seura-, yhteisö-, yms. joukkueeseen.

Sarjat ovat:
Miehet: Yleinen, yli 40 v, yli 45 v, yli 50 v, yli 55 v, yli 60 v ja yli 65 v.
Naiset: Yleinen, yli 40 v, yli 45 v, yli 50 v, yli 55 v, yli 60 v ja yli 65 v.

Tämän vuoden kiertäjäille ilmoittautumisaineisto postitetaan luistelun kutsun ja ilmoittautumisaineiston ohessa.

Lisätietoja antaa: Aarne Talikka, puh. t. (010) 569 2906, k. (02) 731 5455, Marjatta Lehtonen, puh. t. (09) 1734 3617 ja Jaakko Erkinheimo, puh. t. (09) 3487 1441.

Jari Immonen

lopetti kahteen voittoon

.....

Jari Immonen varmisti suunnistusvoitolla tämän vuoden voittonsa.

Jari Immonen, 32-vuotias nastolalainen liikunnanopettaja, voitti toisen Kalevan Kierroksensa ylivoimaisesti. Hän oli jokaisessa kuudessa lajissa viiden parhaan joukossa. Vielä kuukauden päivät suunnistuksen jälkeen Immonen kertoi olevansa "puhki" ja lopettavansa kiertämisen ainakin toistaiseksi.

32-vuotias Jari Immonen jyräsi toisen Kalevan Kierroksensa vauhdilla ja taseisesti lajista riippumatta. Hän voitti suunnistuksen ja soudun, sijoittui toiseksi pyöräilyssä ja maratonilla, luisteli neljänneksi ja hiihti viidenneksi. Hiihdon sijoitus oli yllätys, sillä Immosen päälaji vielä muutama vuosi sitten oli juuri hiihto.

– Kalevan Kierroksen lajit sopivat minulle aika hyvin, koska olen treenaillut niitä jo nuorena. Vain luistelu ja pyöräily ovat vieraampia lajeja, Immonen kertoilee menestyksensä perustasta.

Opiskelukaverit Jari Immosen monipuolisesti lahjakkaaksi urheilijaksi, joka parissa viikossa oppii lajin kuin lajin.

– Kun opin luistelun tekniikan, niin sekin on ollut kohtuullisen helppoa. Pyöräily on se laji, joka on teettänyt vähän enemmän töitä.

Jari Immonen kuvailee toista Kalevan Kierrosta huomattavasti ensimmäisestä helpommaksi. Esimerkiksi luistelu ja pyöräily sujuivat paremmin kuin ensi yrittämällä – osaksi parantu-

neen tuntuman ja osaksi suuremman ponnostuksen myötä.

– Jokainen laji meni oikeastaan ihan nappiin. Ainoastaan hiihdossa oli pikkusen ollut parantamisen varaa. Olin flunssassa hieman aiemmin eivätkä voimat olleet talalla ja jouduin taipumaan. Luulin kyllä olevani paremmassakin kunnossa.

Monipuolinen Kalevan kiertäjä

Jari Immosta voi jo nimittää Kalevan Kierrokseen erikoistuneeksi kilpaurheilijaksi, joka hallitsee jokaisen lajin hyvin. Aiemmin, aivan viime vuosia lukuunottamatta, kierroksen parhaatkin osasivat vain osan lajeista ja räpistelivät 1–3 lajissa mahdollisimman pienen tappion.

Jos Jari Immosen suorituksia vertaa lajin kansalliseen kärkeen, niin suunnistus-suoritus lienee kovatasoisin. Hän voitti kierroksen päätöskilpailussa lajin erikoismiehen, Angelniemen Ankkurin Janne Lehdon, joka tänä vuonna sijoittui yhteislähdöllä juostussa pitkän matkan Suomen mestaruuskilpailussa sijalle 15 jäädessä vain minuutin kärkeen.

– Kisa oli minulle äärettömän tutussa maastossa. Pikkupoikana olen tehnyt siellä vaelluslenkkini ja käynyt suunnistamassa eräitäkin kertoja. Se oli minulle enemmän juoksukilpailu kuin suunnistusta. Vieraassa maastossa minä en pystyisi samanlaiseen suunnistus-suoritukseen mitenkään, hän myöntää kiertelemättä.

– Mutta jos kisa olisi ollut keväällä, olisi vauhti ollut kovempi.

Kunnon rakentaminen hiihtäen ja juosten

Jari Immonen toteaa harjoittelevansa muutamaa poikkeusta lukuunottamatta samalla viikkorungolla: pääharjoituksina

ovat pari kovaa ja vähintään yksi pitkä lenkki. Harjoitustunteja kertyy keskimäärin kymmenen viikossa.

– Harjoittelu ei ole ollut pelkästään lenkkeilyä, vaan tavoitteena on ollut mahdollisimman hyvä lopputulos Kalevan Kierroksella, hän kertoo.

– Vuosi etenee lajikohtaisesti. Treenaan sitä lajia, jonka osakilpailu on seuraavana. Talvella hiihdon ja luistelun sekä kesällä soudun ja pyöräilyn harjoittelu menee vähän päällekkäin. Muuten harjoittelu on aika puhtaasti lajikohtaista.

Alkuvuosi, varsinkin hiihto- ja juoksu-kausi, on Jari Immoselle kunnon rakentamista. Sen jälkeen hän vain pyrkii pitämään kunnon yllä sekä löytämään mahdollisimman hyvän lajikunnon soutuun, pyöräilyyn ja suunnistukseen.

– Molempina vuosina on käynyt niin, että juoksun aikaan olen ollut parhaimmassa kunnossani. Sen jälkeen kunto on jopa vähän laskenut, kun olen hionut tulevaa lajia.

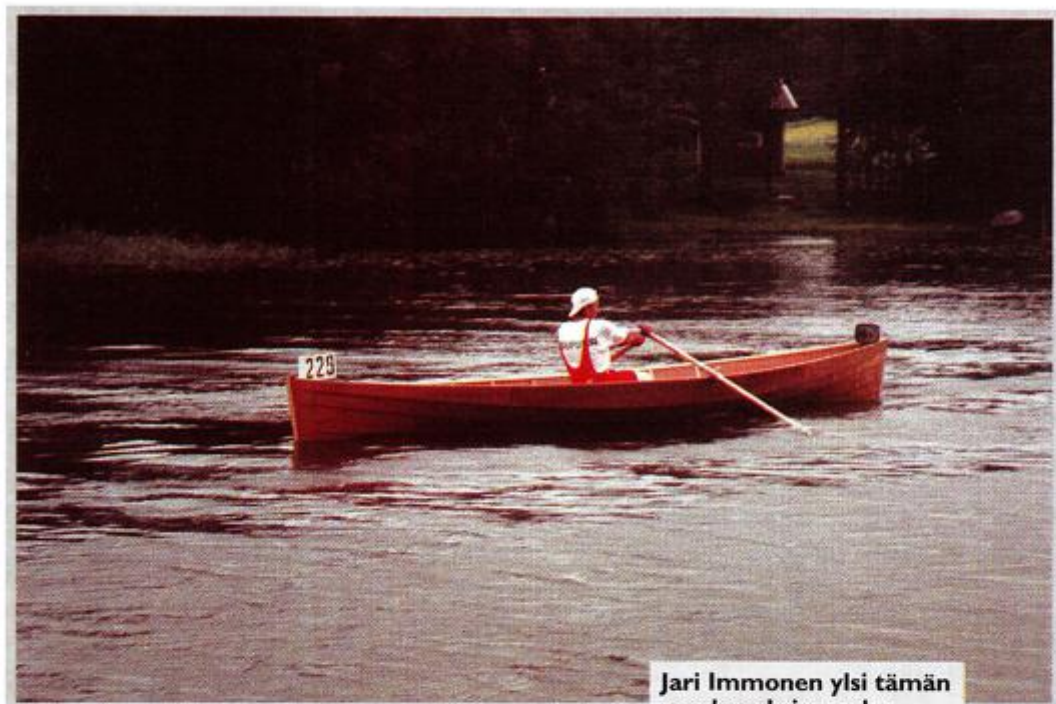
Samat lajit kaikille

Jari Immonen luokittelee luistelun muiden kierroksen lajeista selkeästi vaikeimmaksi. Siinä oikea suoritustekniikka on kaikki kaikessa.

– Tekniikan lisäksi ratkaisevaa on jalakojen lihaskestävyys, koska luistelu on lajina staattinen. Etenemistä rajoittaa joko tekniikka tai reisi.

Kalevan Kierroksen lajivalikoiman Immonen arvioi hyväksi ja monipuoliseksi, mutta matkojen pituuksia hän olisi valmis muuttamaan. Lyhentämistä kaipaa ainakin soutu, jonka hän voitti tänä vuonna yli kuuden tunnin ajalla.

– Kyllä erot muodostuisivat jo puolta

Jari Immonen ylsi tämän vuoden yksinsoudun voittoon helpolla.

lyhyemmälläkin matkalla, ja silti kisa kestäisi kolme tuntia.

Kierroksen sääntöjä hän muuttaisi niin, että kokonaisvoitosta kamppailisivat vain täysin samat lajit läpikäyneet.

– Soudussa ei pitäisi olla vuorosoutua ja yksinsoutua erikseen. En ymmärrä ajatusta, että hiihdossa pitäisi luistelun lisäksi olla myös perinteinen vaihtoehto.

Hyvät välineet

Kalevan Kierros on välineurheilua, jos haluaa tavoitella parasta mahdollista tulosta. Vanhalla pyörällä, luistimilla, suksilla tai veneellä ei karkisijoille ehdi, jos ei ole huikeasti kilpailijoita paremmassa kunnossa. Parhaat kiertäjät käyttävät vain huippu-

luokan varusteita, jotka he useimmiten lainaavat tai saavat tukijoiltaan. Ostaessa markkoja kului useita kymmeniä tuhansia.

– Omia kamoista on oikeastaan vain sukset, lenkkikossut ja kompassi. Soutuvene joutuin vuokraamaan. Pyörän sain käyttööni Tapani Komoselta, joka tekee ainoana suomalaisena kilpapyörän runkoja. Luistimet sain lainaksi lahtelaiselta luistelijalta Pasi Koistiselta.

Immonen kehuu Komosen Finn Peak Cyclen ”kovan luokan pyöräksi”.

– Sen huomasi, kun kävin muutaman pyöräkilpailun. Vehkeellä ei tarvinnut antaa yhtään tasoitusta – melkein pä päinvastoin, hän arvioi.

**Jarit Immonen ja Tunturi hetkeä ennen suunnistuksen lähtöä Nastolas-
sa.**

Kierros pehmittää kovankin miehen

Jari Immonen aikoo uhmata vanhaa suomalaista sananlaskua "Ei kahta ilman kolmatta" ja jättää ensi vuoden kierroksen kiertämättä. Kaksi voittoa kahdella yrityksellä riittää toistaiseksi.

– Kalevan Kierros on kova, jos sen kiertää kilpailumielessä. Kyllä siinä takki tyhjenee, kun kilpailukausi kestää melkein vuoden. Nyt en ole metriäkään urheillut omalla ajalla kierroksen jälkeen, Immonen kertoo, kun suunnistuksesta on kulunut kuu-
kauden päivät.

– Vähän ajan päästä sitä alkaa taas kaivata lenkille ja siihen jotain kipinää. Varmaan jotain löytyy.

Kun Immosen ei ole tarvinnut työpäivän jälkeen lähteä lenkille, hän on ehtinyt viettää enemmän aikaa kotona Annukka-vaimon ja Angelika-tyttären kanssa. Immosen perhe on varsin liikunnallinen: Annukka on opiskellut sekä liikunnanopettajaksi että liikunnanohjaajaksi ja työskentelee liikunnanopettaja Nastolan yläasteella.

Kansallisen tason kilpahiihtäjä

Kalevan kiertäjäksi Jari Immonen ryhtyi pidettyään vuoden tauon hiihtouransa päätyttyä. Kipinä hiihtämiseen sammui reilun vuosikymmenen järjestelmällisen harjoittelun jälkeen.

– Kyllä siinä jo huomasi, mikä on oma taso. Tietysti sellaisen viimeisen pykälän

olisi vielä voinut saavuttaa, jos hiihtoon olisi pystynyt satsaamaan enemmän. Se ei kuitenkaan olisi riittänyt sellaiselle tasolle, että panostus olisi kannattanut, hän arvioi.

Yleisen sarjan SM-kilpailuissa Jari Immonen löytyi tuloslistoilta useimmiten sijoilta 40–50. Parhaaksi tulokseksi jäi 24:s sija 50 km:n kilpailussa.

– Jokunen kilpailu meni 20–30 väliin, kun oli pakkasia tai keskeyttämisiä.

Liikuttumattomien liikuttaminen haaste

Jari Immonen on viihtynyt kotikonnuillaan Nastossa hyvin. Muilla mailla vierahilla hän on asunut vain kuutisen vuotta opiskellessaan Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisessä tiedekunnassa liikunnanopettajaksi. Työpaikka löytyi kotikunnasta.

– Olen poikien liikunnanopettajana noin 500 oppilaan koulussa, jossa on yläaste ja lukio. Minulla on 25 keskimäärin opituntia viikossa.

Työssään Immonen kertoo liikkuvansa säännöllisen epäsäännöllisesti ryhmän ja tunnin aiheen mukaan. Varsinkin perusliikuntalajit houkuttelevat usein liikkumaan aamusta iltaan.

Liikunnanopettajat ovat viime aikoina

olleet hyvinkin huolestuneita lasten ja nuorten kunnosta, kun koululiikunnan pakolliset kurssit ovat vähentyneet ja tilalle on ilmestynyt valinnaisia kursseja. Immonen arvioi tilanteen mielenkiintoiseksi haasteeksi, sillä opetussuunnitelma antaa mahdollisuuden järjestää jos jonkinlaisia kursseja, jos ne vain kiinnostavat oppilaita.

– Keskimäärin 90 prosenttia jokaisen luokan pojista on kohtuullisen hyvin mukana. Ainahan löytyy muutamia, joita liikunta ei kiinnosta. He ovat juuri se haaste, hän kertoo.

– Jos he eivät liiku liikuntatunnilla, he eivät liiku vapaa-aikanakaan ja kunto pääsee luvattoman heikoksi jo nuoruusvaiheessa.

Matti Viitanen

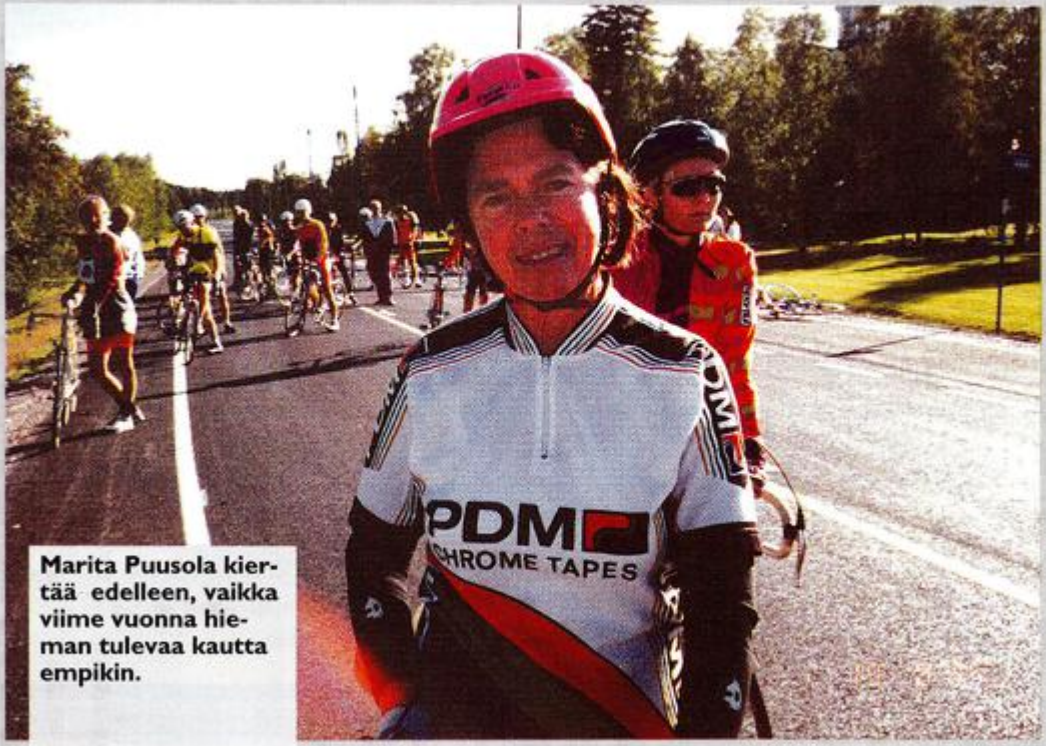

HYVÄ ASUNTOLAINA ON MYÖS TURVALLINEN

Merita Pankin asuntolaina on turvallinen ja joustava. Korko on kohdallaan ja lyhennyssopimusta voit muuttaa kesken maksukauden. Lisäturvaa perheellesi antaa asuntolainaan liitettävä *Selekta*-lainaturva*. Se on lainaasi vastaava henkivakuutus, joka varmistaa lainasi takaisinmaksun. Lainaturva on liitettävissä myös kaikkiin muihin Merita Pankin lainoihisi. Tervetuloa kysymään lisää konttoristamme.

*Lainaturvan myöntää Merita Henkivakuutus Oy.

A photograph of a woman, Marita Puusola, wearing a red helmet and a white cycling jersey with 'PDM' and 'CHROME TAPES' printed on it. She is smiling and looking towards the camera. In the background, other cyclists and spectators are visible on a paved road lined with trees.

Marita Puusola kiertää edelleen, vaikka viime vuonna hie-
man tulevaa kautta
empikin.

NMT-GSM

TELE MATKAPUHELUT

Laura Kaukokari otti jo kolmannen voittonsa

..... **Laura Kaukokari otti Kalevan Kierroksella jo kolmannen voittonsa peräkkäin. Neljä kertaa kierrokselle osallistunut Laura Kaukokari puolustanee voittoaan vuonna 1997.**

Laura Kaukokarin voittoisa kierros oli epätasaisempi – sekä sijoituksellisesti että eroina lajivoittajaan – kuin miesten sarjan ykkösen Jari Immosen. Kaukokari voitti vain yhden lajin, parisoudun, yhdessä Marja Saaren kanssa. Hiihdossa ja suunnistuksessa hän sijoittui toiseksi, pyöräilyssä neljänneksi, luistelussa kuudenneksi ja maratonilla kahdeksanneksi.

– Ei voitto kauheasti vaadi – oikeastaan vain osallistumista ja hieman aktiivisuutta lajien välillä. Toivottavasti kukaan ei pahastu, kun sanon näin, mutta naisten taso ei ole läheskään vastaava kuin miehillä. Minä pääsin vähän helpolla, 33-vuotias Laura Kaukokari toteaa.

Tämänvuotinen kierros sujui niin tahmeasti, että Laura Kaukokari arvelee pysty-

vänsä parantamaan jokaisen lajin tulosta. Hän uskoo naisten tulostason kehittyvän, jos ja kun kierroksen yhteiskilpailun voitosta syntyy todellinen taistelu.

– Jos Susanna Romu olisi ollut koko kierroksen mukana, hän olisi helposti voittanut voittoa. Luulisin, että hän jäi maratonilta pois marssimurtuman takia. Pyörällä hän voitti minut mennessä. Hiihdossa en pysynyt mukana, kun Susanna meni ohi. Puolen metrin räkä roikkui jossain polvissa eikä mitään tapahtunut, koska olin sairas-tellut juuri edellisellä viikolla.

Laura Kaukokari kertoo panostaneensa tämänvuotiseen kierrokseen ”satunnaisesti ja lajikohtaisesti”. Soutua ja vanhaa leipälajiaan hiihtoa hän harjoitteli muita lajeja enemmän.

**Laura Kaukokari soutu-
parinsa Saaren Marjan
kanssa sateisen soudun
jälkeen.**

– Saimme ensimmäistä kertaa oman veneen, jota pääsimme virittelemään. Sen innoistamana jaksomme harjoitella oikein ohjelmoidusti.

Epäonninen kierros

Laura Kaukokari kuvailee neljättä Kalevan Kierrosta epäonniseksi. Viisi lajia hän joutui sinnittelemään läpi juuri sairasteltuaan tai sairauden ollessa puhkeamaisiltaan.

– Minä luokittelen sen tällaiseksi työperäiseksi stressiksi, koska olen tehnyt aika kovasti töitä tänä vuonna. Siitä nämä sairaudetkin juonsivat.

Laura Kaukokari työskentelee fysioterapeuttina Kuntoutus Ortonilla Invalidisäätiöllä Helsingin Ruskeasuolla. Työtahti on kiristynyt, kun aiemmin valtionapulaitoksena toiminut Invalidisäätiö on joutunut markkinavoimien armoille.

– Silti työ on hauskaa ja haasteellista, Laura Kaukokari kertoo kuuden vuoden kokemuksella.

Soutuvene tukijoilta

– En koe kauheasti panostavani, vaikka ihmiset niin kuvittelevat. Ja he kuvittelevat, että minä olen kauhean tosissani, vaikka en ole, Laura Kaukokari kertoo.

– Tietysti aina lajien jälkeen spekuloin, kuinka tämä meni ja kuinka se olisi voinut mennä, ja harmittelen, jos on mennyt huonosti.

Välineiden hankintaan Laura Kaukokari ei ole joutunut huomattavia summia käyttämään. Esimerkiksi hyvän veneen hankkiminen onnistui, kun kotikaupungista Hämeenlinnasta muutama yritys innostui tukijaksi. Hiihtoa koko ikänsä harrasta-

neen suksivarasto on niin laaja, että ainoa vaikeus on sopivan parin valinta. Ensi vuodeksi olisi luvassa myös polkupyörä – todennäköisesti ensimmäinen sopiva, jos intoa vielä riittää.

– Luistimet ovat heikohkot, mutta ei tiedä pääsisinkö paremmilla yhtään kovempaa. Se on enemmänkin tekniikasta kiinni.

Vantaan Ylästö tarjoaa kipinää

Kalevan Kierroksen päätyttyä Laura Kaukokari ja avomiehensä Jussi Korhonen muuttivat suurkaupungin vilskeestä – Helsingin Kalliosta – lähes maaseudun rauhaan Vantaan Ylästöön. Loka-marraskuun vaihteesta asuntona on ollut omakotitalo.

– Kuusi vuotta koeasuttu ja hyväksi havaittu.

Uusi asuinpaikka aivan Keskuspuiston laidalla Vantaan ja Helsingin rajalla tarjoaa myös uutta kipinää harjoitteluun, kun suoraan kotiovelta pääsee hiihtämään – ainakin runsaslumisina talvina, pyöräilemään pääkaupunkiseudun parhaille teille ja juoksemaan metsäteille ja -poluille. Noin kymmenen kilometrin työmatkan voi kulkea Keskuspuistoa pitkin pyörällä, juosten tai hiihtäen. Oulunkylän tekojäratakin on vain muutaman kilometrin päässä.

– Naapuri kertoi, että Ylästön Urheilijat tekee ladun tästä vierestä Vantaa-joen yli Paloheinän puolelle, Laura Kaukokari toteaa.

– Löysin asuinalueen, kun ajoin pyörälenkillä Tammiston kautta Ylästöön ja edelleen Vanhalle Nurmijärventielle. Vuoden verran jouduimme katselemaan, ennen kuin talo löytyi.

Marraskuussa aloitettava

Suunnistuksen jälkeen Laura Kaukokarin aika on kulunut lähinnä muuttaessa:

Kalliosta ensin ”evakkoon” ja sitten Ylästöön. Liikunnan harrastaminen on jäänyt vähemmälle.

– Vajaan tunnin lenkkiä olen heittänyt silloin tällöin sekä käynyt aerobicissa. Olen myös aloittanut uuden lajin, tai chin, jota harrastan kerran viikossa. Aika lepposasti olen ottanut, hän kertoo noin kuukauden suunnistuksen jälkeen.

Marraskuun alkupäivinä Laura Kaukokari vielä arpoi osallistumistaan Kalevan Kierrokselle. Jari Ahoselta ja Raimo Pöhlhöltä viime kaudeksi hankittu mahonkinen vene houkuttelee soutamaan ja kelin salissa yrittämään reittiennätystä Sulkavan Suodussa.

– Saaren Marjan kanssa on puhuttu, että samallahan se kierroskin menee, jos soudamme. Kierroksen porukka on niin mukavaa, että vaikea minun on kuvitella, ettenkö ainakin seuraisi sitä, vaikka en itse osallistuisikaan.

Lisäksi avomies Jussi on todennut kierävänsä kaikki kuusi lajia ensi vuonna. Tänä vuonna soutu jäi kesken.

– Viimeistään marraskuun puolivälissä luistelu olisi aloitettava, jos aikoo osallistua.

Isä ”huijasi” mukaan

Kalevan Kierrokselle Laura Kaukokarin ”huijasi” isä-Rauno.

– Isällä oli aiemminkin tapana ostaa selalaisia joululahjoja, kuin esimerkiksi matka Hämeenlinnasta Lahteen eli Finlandia-hiihto. Kun isä oli aikansa kysellyt, että lähdenkö mukaan, jos hän hommaa kaikki välineet ja maksaa. Minä sanoin, että joo-joo enkä uskonut, että hän hoitaisi kaikki, Laura muistelee.

Ensimmäiseen kierrokseen Laura lähti

Marja Saari, Laura ja isä-Rauno Kaukokari valmistelevat venettä ennen lähtöä.

kuukauden varoitusajalla. Isä oli pitänyt sanansa ja järjesti välineet käyttöön. Edelleen hän toimii huoltajana ja järjestee muutenkin asioita hoitaen esimerkiksi veneen vuokrauksen eteenpäin.

– Isä on senkin takia mukana, kun äitini kiertää.

Rauno Kaukokarilla on monipuolinen

urheilutausta. Ja kun Laura-tytär aloitti hiihtoharrastuksen, isä-Rauno ryhtyi opiskelemaan valmentajaksi. Hän ehti suorittaa jopa Kansallisen valmentajatutkinnon (KVT). Oppineen valmentajan tiedot ja taidot kelpasivat niin Hiihtoliitolle kuin Hämeen piirillekin.

Matti Viitanen

KENNO

KENNO-RAKENNE OY
PIIKINTIE 15
00880 HELSINKI

**Sähköpalvelu
Timo Kurki Oy**

Arentitie 5, 00410 HELSINKI
Puh. (09) 566 0930
Fax (09) 566 09340

Taapertajat pitää 10-vuotisjuhlansa pallon tuolla puolen

Kun Suomessa hytistään syyskylmäsä tai iloitaan ensimmäisten pakkasien ja lumien tarjoamista riemuista, lappeenrantalaisen sporttiklubi Taapertajien lähes koko jäsenkunta hikoilee 40 asteen helteessä Hawaijilla. Tämä on se joulunalus, jolloin Taapertajat toteuttaa viisi vuotta vireillä olleen 10-vuotisjuhlamatkansa maapallon ympäri. Reissun kulminaationa on osallistuminen Honoluluun maratonille lauantaina 8. joulukuuta. Suomen ajassa ajankohta on edellisenä iltana ja yönä.

– Kalevankiertämisessä matkustamiseen tottuneina meistä tuntui luonnolliselle, että juhlamatka suuntautuisi kauas johonkin eksoottiseen kohteeseen. Tavoitteena oli myös päästä osallistumaan sellaiseen massatapahtumaan, johon ei muuten normaalisti tulisi lähdettyä. Elämyksiähän jokainen massatapahtumiin osallistuva hakee, ja niitä edessäoleva juhlamatka tulee tarjoamaan yllin kyllin, toteaa Taapertajien puheenjohtaja Raimo Auvinen.

Kalevankiertäjien sporttiklubi

Taapertajat on kalevankiertäjien sporttiklubi. Ehto on sementoitu sääntöihin – jäseniksi pääsevät vain vanhat kiertäjät tai

tulokkaista vähintään KK:n jäsenmaksun maksaneet.

Kierrokseen on kautta sen 20-vuotisen historian osallistunut kolmisenkymmentä lappeenrantalaista ja toinen mokoma Etelä-Karjalan muilta paikkakunnilta. Tämänvuotisella kierroksella oli tusina taapertajia. Tosin vain kaksi teki kaikki lajit.

– Motiivit täyden kierroksen päkistämiseen eivät ole enää samat kuin alkuvuosina, toteavat konkarikiertäjät.

Juhlareissu todellinen PTS

Taapertajat on rekisteröity yhdistys. Se syntyi kymmenen vuotta sitten viisi vuotta ensimmäisinä kiertämisen aloittaneitten lappeenrantalaisten KK-startista.

”Kyllä me ollaan aika taapertajia”, heitti perusjäseniin kuuluva Heikki Regina eräällä alkuvaiheen reissuilla joukon könytyssä parin tunnin luisteluharjoituksen kangistamin selin ja jaloin jaloin kotimatalla ruualle porvooolaiseen kellarikapakkaan.

”Heureka”, totesivat kuulolla olleet. Siinäpä meille oivallinen nimi. Nimensä hengessä Taapertajat on sittemmin toiminut. Vauhti ei välttämättä ole ollut hirmuinen, mutta maaliin on useinmiten päästy.

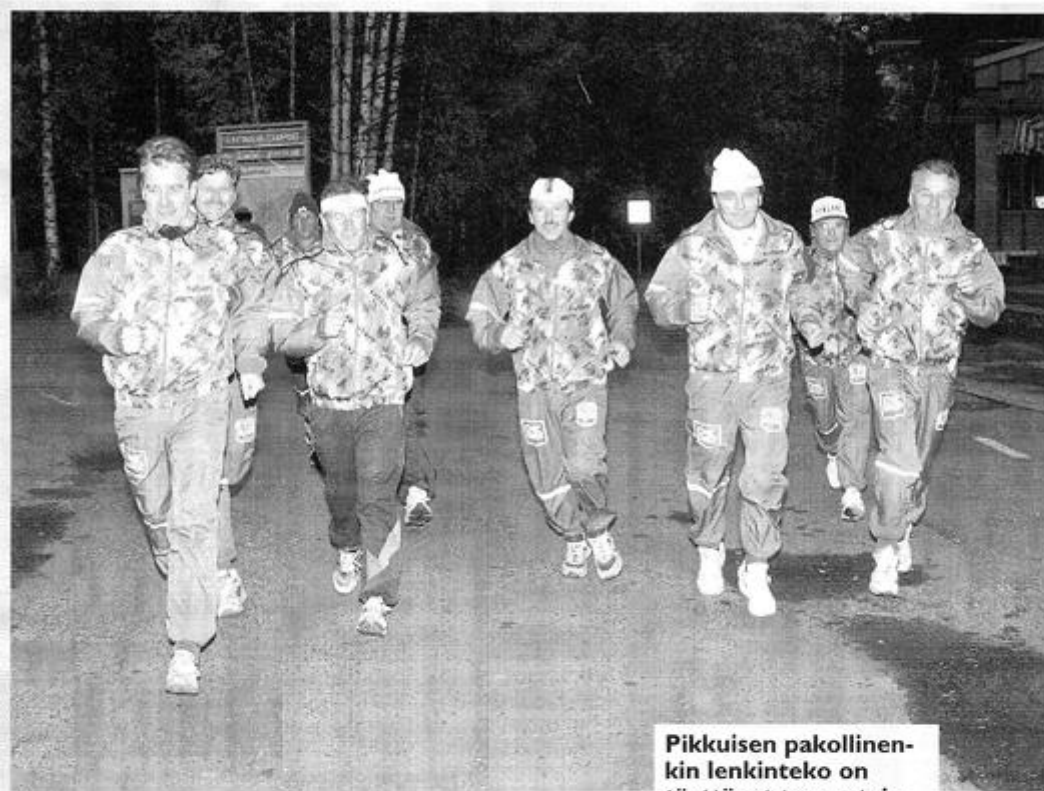
Tuonne olisi tavoite, kurottelevat taapertajat pallon takaa. Siellä ollaan joulukuun toisella viikolla.

Projekti – tämä on ollut nyt toteutumas-
sa olevan matkan työnimenä klubilaisten
keskuudessa – perustettiin muutama vuosi
Taapertajien synnyn jälkeen välipuheilla,
että klubin 10-vuotisjuhlat pidetään jossain
kaukana. Vähitellen paikaksi kristallisoitui
Honolulu.

– Projektilla on ollut erinomainen jouk-
koa yhdessäpitävä ja kiinteittävä vaikutus,
Auvinen toteaa.

Kiinteytymistä on edesauttanut mm.
matkakassan kerääminen. Taapertajat on
järjestänyt vuosittain keväällä oman soutu-
kilpailunsa ja tehnyt monenlaista talkoo-
luonteista hommaa. Perusajatuksen mu-
kaan ”tärkeintä ei ole tarjottavan työn laa-
tu vaan hyvä tuotto”. Käytännössä eniten
talkoomarkkoja on kerätty taimenistutuk-
sin.

– Kappalemäärää ei ole laskettu, mutta
sadastatuhannesta viiden kevään ja syksyn
kappalemäärä jää tuskin paljoa auki, Auvi-
nen toteaa. Tänäkin syksynä kuokka on
heilunut.

Pikkuisen pakollinen-kin lenkinteko on täyttänyt taapertajaryhmän syksyä. Maratonin viimeisen peninkulman tuskan syvyys riippuu hankitun pohjakunnon määrästä.

Viisi vuotta säästämistä

Pääasiallinen kassan kasvatus on tapahtunut kuitenkin säännöllisellä säästämislä. Ensialkuun pantiin yhteiselle pankkitilille satanen kuussa. Parin vuoden säästämisen ja tilannearvion jälkeen summa nostettiin 150:een. Kassaa vartioinut porukan pankkimies on korkeampikorkoisia tilejä haeskelemalla saanut hankituksi yhden matkan hinnan verran korkotuottoakin.

– Reissun pakolliset menot ovat luokkaa 20 000 markkaa per nenä. Summaan sisältyvät lennot, kenttäkuljetukset ja kolme kiertoaajelua suomenkielisen paikallisoppaan opastuksella, syömiset, varusteita, sekä hyvin säällinen määrä turismia ja tuomisia.

– Ilman tuota pakollista säästämistä reissusta tuskin olisi tullut totta ainakaan

läheskään näin suurella joukolla, heittää Auvinen osviitaksi.

Viiden vuoden aikana kokoonpano on elänyt. Viisi eri vaiheissa ringissä ollutta on jäänyt pois ja tilalle tullut tuplaten muita.

Retkikunnan pääluku on 23. Itse taapertajien ohella joukkoon kuuluu "parempia puoliskoja" sekä kaverikuntaa.

Reissu alkaa perjantaina 29. marraskuuta aamuvarhaisella lennolla Zürichiin. Sieltä jatketaan 10-tuntisen Sveitsiin -tu-

tustumisen jälkeen Singaporeen. Parin päivän päästä matka jatkuu Taiwanille ja sieltä itsenäisyyspäivän tienoilla Honoluluun. Vajaan viikon oleskelun jälkeen jatketaan Los Angelesiin ja parin päivän sielläoleskelun jälkeen yhtä hujua New Yorkin välilaskun kautta 15. joulukuuta kotiin, hiihtämään.

16 starttaa maratonille...

Matkalaisista 16 on tilannut starttipaikan Honolulun maratonille. Joukon nestor Reino Taskinen (80) on ryhmän ainoa aikaisemmin saarilla käynyt. Kymmenen vuoden takaisella veteraanien MM-kisamatkalla Reiska kiersi jo kertalleen Oahun maratonreitin.

"Silloin satoi vettä koko edellisen päivän ja tuli edelleen silloinkin, kun aamulla startattiin. Hankittiin jätessäkkejä suojaksemme märkää ja kylmää vastaan lähtöpäikällä tapahtuvan odottelun ajaksi", on Taskinen kertonut matkaseuralaisilleen.

Todennäköisempää on kuitenkin auriongonpaisteen tuoma helle. Startti tapahtuu aamuviideltä säkkipimeässä. Kärki tulee maaliin auringonnousun aikoihin. Matkan kokonaan juoksevat pääsevät perille suht inhimillisissä oloissa, mutta jo viisi tuntia taivaltavat joutuvat aurinkoisena päivänä hautumaan loppuvaiheessa 40 asteen helteessä.

Taapertajista Pentti Kuutti varmana kolmen tunnin alittajana tavoittelee sijoitusta tuhannen ensimmäisen joukossa.

... kavereinaan 30-40 000 muuta

Osallistujien määrä tulee olemaan luokkaa 30 - 40 000. Ainakin toinen puoli heistä on japanilaisia eivätkä mitenkään huippukuntoisia. Vanhat tarinat kertovat maaliintulevien jonon alkavan harventua vasta seitsemännellä tunnilla. Hitaimpien maksimiksi on päätetty yhdeksän; maali sulkeutuu klo 14.

Edelläolevan lukumäärän täyttymistä ei sovi epäillä. Amerikkalaisten tilastomiesten mukaan vuosittain noin 200 000 heikäläistä taittaa täyden matkan. Suosituimmalle ja halutuimmalle eli huhtikuiseen Bostoniin pääsy on kolmea tuntia hitaammille mutkikkaan karsinnan takana. Viime keväänä paineet olivat erityisen kovan, kun tämä klassikko ravattiin juhlavasti sadannen kerän.

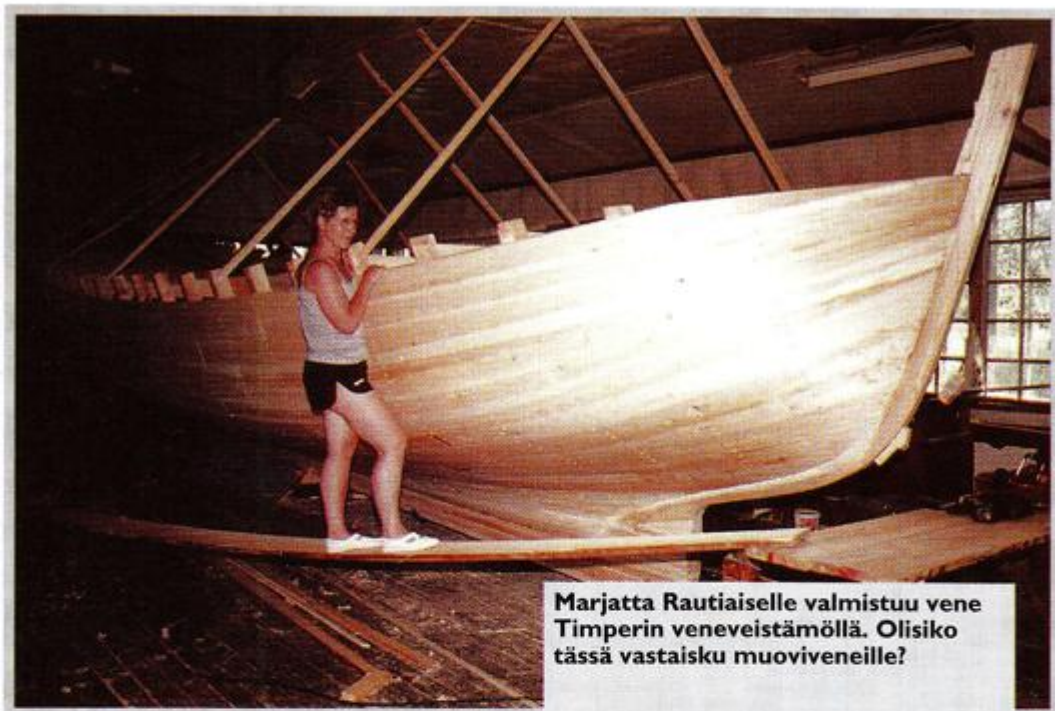
Atlantin takana ennakoidaankin, että moni osallistumistavoitteissaan pettynyt menee ottamaan korvauksen Hawaijille.

Seppo Hakuli

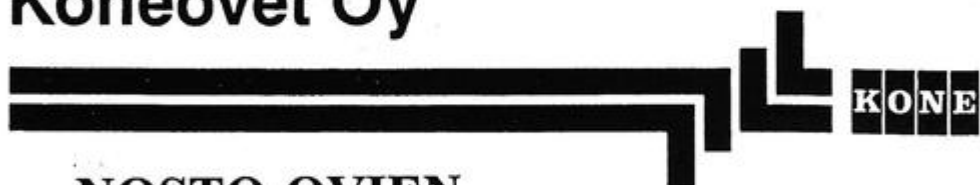
RAUTARUUKKI

LOIMUSET OY
PL 1068, 04431 JÄRVENPÄÄ, Puh. 280 677

Marjatta Rautiaiselle valmistuu vene Timberin veneveistämöllä. Olisiko tässä vastaisku muoviveneille?

Koneovet Oy

NOSTO-OVIEN

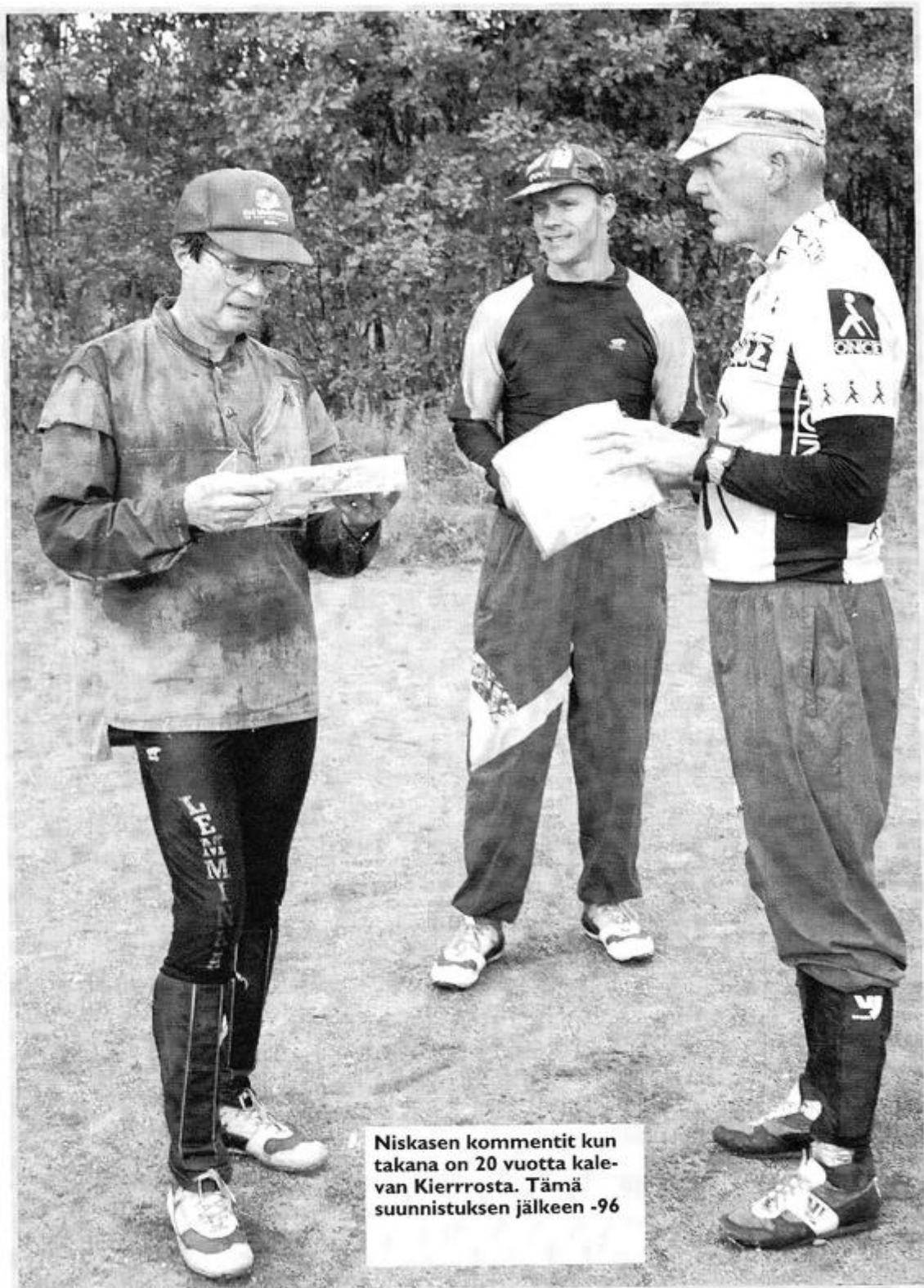
-ASENNUS

-KORJAUS

-KUNNOSSAPITOPALVELUT

**Koneovet Oy Suomi
Karvaamokuja 4
00380 HELSINKI**

**Puhelin (09) 5607 2544
Telefax (09) 550 265**

Niskasen kommentit kun takana on 20 vuotta kalevan Kierrosta. Tämä suunnistuksen jälkeen -96

Takana 20 vuotta Kalevan Kierrosta

..... Mikä saa miehet vuosittain osallistumaan Kalevan Kierrokseen. Tämän tietävät keski-uusmaalaiset Jorma Niskanen, Rainer Blomster sekä Risto Viitanen. He ovat osallistuneet Kalevan Kierroksen jokaiseen osakilpailuun. Kolmikon lisäksi on vain kuusi muuta henkilöä alusta asti selvittänyt kaikki osakilpailut.

Nyt perinteet velvoittavat kolmikkoa jatkamaan kilpailun ehjää sarjaa vuodesta toiseen.

- Ei maailma siihen silti kaatuisi jos minulta joku laji jäisi pois. Kyllä silti jatkaisin osallistautumista, vakuuttaa keravalainen Rainer Blomster.

Hurttaa huumoria

- Hurtilla huumorilla ja totista kilpailua vältellen olen osallistunut tähän kierrokseen, sanoo keravalainen Jorma Niskanen. Hän muistaa kuinka parikymmentä vuotta sitten KeU.N kuntojaosto, Kunnon Keravalaiset sai haasteen helsinkiläiseltä Karhu-kopialta osallistua silloin perustettuun Kalevan Kierrokseen.

- Alkuaikoina Kunnon Keravalaisia oli Kalevan Kierroksessa mukana reilusti yli kaksikymmentä osallistujaa, toteaa Niskanen hiukan

Rainer Blomsterin tavoitteena on tulla aina hyvän-tuulisen maaliin.

Retkeilypohjalta alkuun

Keravan Jakkolassa asuva, 59-vuotias Rainer Blomster kertoo harrastaneensa 1960-luvun lopulla retkeilyä kuntoilumielessä. Siitä ei sitten ollut suurta hyppäystä Kalevan Kierrokseen.

- Parikymmentä vuotta sitten työpaikalla eräs kaveri huomasi kuntoiluinnostukseni. Hän kertoi, että oli perustettu vaativa kuntotapahtuma, Kalevan Kierros. Blomster toteaa nauhrahtaen, että ei siinä paljon yllyttämistä tarvinnut kun hän lähti mukaan.

Jorma Niskasta Kalevan Kierros motivoi kuntoilemaan.

Vuosien kokeuksella Blomster jakaa kuntoilun kahteen osa-alueeseen, jotka selvästi eroavat toisistaan.

- Mielestäni on retkeilyä ja hikiliikuntaa. Kalevan

Kierros on nimenomaan hikiliikuntaa. Toisaalta se on myös sosiaalinen kuntotapahtuma. Blomster painottaa, että varsinkin alkutalven luisteluharjoitukset Oulunkylän tekojäällä ovat mukavia yhdessäolon hetkiä.

Hyväntuulisena maaliin

Blomster kertoo, että vuosien varrella hän on Kalevan Kierroksen eri osakilpailuissa kokenut myös vaikeita hetkiä. Eräänä vaikeimmista kilpailuista hän muistaa muutamien vuosien takaisen 90 km:n mittaisen Pirkan Hiihdon. Hiihto suoritettiin 25:n asteen pakkasessa ja vastatuulessa.

- Olen tullut aina hyväntuulisena maaliin, vaikka olisin ollut kuinka väsynyt. Mutta kyllä sen Pirkan Hiihdon jälkeen täytyi hiukan näytellä hyväntuulisuutta, hän tunnustaa.

haikeutta äänessään. - Myös naisten sarjassa oli keravalaisia. Keravalaisnaisista Anne Hell voitti muutaman kerran naisten sarjan. Nuoresta asti hiihtoa harrastanut Niskanen lähti alusta asti innolla mukaan tähän uuteen kuntoilukierrokseen. Hän kertoo, että ensimmäisissä kilpailuissa oli osanottajia vajaat sata.

Soutu Niskaselle vaativin laji

- Kyllä kierros motivoi kuntoilemaan ympäri vuoden, sillä kierroksen lajit ovat niin rankkoja, ettei niihin kylmiltään kannata osallistua, sanoo Niskanen.

- Fyysisesti rankkipana lajina pidän 65 km:n soutu. Hän perustelee soudun ras-kautta sen pitkäkestoisuudella. Niskasen mielestä helpoimmalla pääsee luistelussa, johon hän käyttää aikaa vajaan tunnin.

Blomster ei ole kokenut itseään varsinaisesti kilpailijaksi vaikka suorituksissa otetaan aika ja käytetään numeroa.

Tavoitteet muuttuneet

- Kuvittelen olevani Kalevan Kierroksessa mukana seuraavat kymmenen vuotta, Blomster sanoo mieteliäänä. Hän kertoo pääsevänsä ensi vuonna yli 60-vuotiaiden sarjaan. Sarjan vaihto tuo tullessaan myös kilpailullisia tavoitteita, vaikka Blomster korostaakin kuntoliikunnan tärkeyttä, silti ajan myötä on löytynyt kilpailuviettikin.

- Kunto kunto - terve tarve, hän sanoo, mutta samaan hengenvetoon hän kertoo osallistuvansa ensi vuonna kierrokseen kilpailumielellä ja tavoittelevansa sarjansa kärkeä.

Ikä ei este Viitaseen osallistumiselle

- Ikä ei ole este kuntoilulle ja osallistumiselle Kalevan Kierroksen rankkoihin kilpailuihin, sanoo reilun viidenkymppin ikään ehtinyt tuusulalainen Risto Viitase. Hänen mukaansa Kalevan Kierroksessa osantajat saattavat haakea ikuista nuoruutta, silti siinä onnistumatta.

- Ikä tekee sen, että absoluuttinen menestys heikkenee ja tulokset heikkenevät. Viitase näkee, että osallistumisella Kalevan Kierrokseen haetaan paljonkin mielihyvää.

-Mielihyvän hakua tämä on meillä, jotta emme kilpaile kierroksen voitosta.

Monipuolisuus viehättää

- Alkuun halusin, kuten moni muukin Kalevan kiertäjä, kokeilla rajojani lajeissa

joita en osannut. Se oli vähän kuin olisi suunnistamaan lähtenyt umpimetsään huonolla kartalla ja ilman kompassia. Viitaseen oli opeteltava melkein joka laji alusta alkaen.

- Suunnistus ja luisteklu ovat juuri lajeja joita ei hevillä opi. Kestävyysjuoksupohjalta kierrokseen mukaan lähteneelle Viitaseelle ovat vuodet tuoneet kokemusta ja monipuolisuutta kuntoiluun. Hän pitää luistelua teknisesti vaativana, mutta fyysisesti helpoimpana lajina.

- Soudun ja hiihdon rankkuus riippuvat paljolti keliolosuhteista, muistuttaa Viitase.

Hannu Saarinen

Risto Viitase viehättää Kalevan Kierroksen monipuolisuus.

"Tarkoitus ei ollut tehdä tosikkojen kilpailua"

.....

Vaikka Kalevan Kierroksen alusta on kulunut 20 vuotta, juontaa sen juuret paljon pidemmälle. Vuonna 1971 oli vantaalainen Pauli Arbelius Lidingöjuoksussa, Tulholmassa.

- Siellä kuulin Ruotsissa käynnissä olevasta neljä lajia ja kilpailua käsittävästä tapahtumasta. Siihen kuuluivat juuri Lidingöjuoksu, Wasa-hiihto sekä joku uinti ja pyöräilykilpailu, muistelee, 53-vuotias, postimiesten esimies, Arbelius reilun 25 vuoden takaisia aikoja.

- Tästä sain pohjan ajatukselle, että Suomessa pitäisi järjestää vastaavanlainen kilpailu. Arbelius kertoo, että asiaa kysytellessä kului kuitenkin viisi vuotta.

Vesijärven jäällä ajatus kiteytyi

Arbelius kertoo, että vuoden 1976 talvella olivat hollantilaiset ensimmäistä kertaa Suomessa luistelemassa.

- Luistelu pidettiin Vesijärven jäällä. Siellä keskustelin Tage Strandströmin kans-

sa kehittämästäni ajatuksesta, että myös Suomeen tarvittaisiin kilpailu, jossa olisi useita eri lajeja. Arbelius kertoo keskustelun pohjalta lähteneensä keskustelemaan saman vuoden helmikuussa Juoksija-lehden päätoimittaja Tapio Pekolan kanssa ajatuksesta. - Pekola innosti minua kehittämään ideaa edelleen.

Neljä lajia liian vähän

- Alusta asti minusta tuntui, että neljä lajia olisi aivan liian vähän. Aloin miettiä mitä eri lajeja voisi tulla kysymykseen. Koska olen huono uimaan en halunnut uintia mukaan. Myös toinen seikka sulki Arbeliuksen mielestä uinnin kierroksen ulkopuolelle.

- Suomessa on kylmät vedet. Ajattelin, että uinnin järjestäminen saattaisi olla vai-

Arbeliukselle on vuosien varrella kerääntynyt satoja mitaleja ja erilaisia palkintoja.

keaa. Koska olin jonkin verran suunnistanut ajattelin, että se olisi tosi vaativa ja kestävyttä vaativa laji joka voisi olla uinnin tilalla.

Kilpailut Suomen suurimpia

Arbelius kertoo, että alkuperäinen ajatus oli, että Kalevan Kierroksen osalajit olisivat Suomen suurimpia kilpailutapahtumia.

- Silloin oli helppo valita yhdeksi lajiksi Finlandia-hiihto. Samoin Seinämaraton oli sillä hetkellä Suomen suurin maratonjuoksu. Myös Hämeen Pyörärinki oli suurin pyöräilytapahtuma. Sulkavan Soutu suomalaisena lajina oli itseoikeutettu lajiksi. Arbeliuksen mukaan kuitenkin suunnistus ja luistelu muodostuivat hiukan ongelmallisiksi.

- Solvalla, Espoossa oli järjestetty aikaisemmin jäämaraton joten valitsin sen yhdeksi lajiksi. Myös suunnistuksessa ei varsinaisesti ollut valmista kilpailua. Puhuin Leppävaaran Sisun suunnistajien kanssa siitä, että he voisivat järjestää 25 km:n koekilpailun, joka kuitenkin olisi suhteellisen helppo.

Sulkavalla mietittiin kiertäjien mukaan ottoa

Arbelius kertoo, että Juoksija-lehti lupautui hoitamaan Kierroksen tiedotuspuolen, jos hän vaan saisi kaavaillut osakilpai-

lut järjestelyihin mukaan. Hän muistaa, että osakilpailut oli helppo saada mukaan.

- Kun vain soitin niin ne olivat heti juonessa mukana. Tosin Sulkavan Soudun järjestäjät pyysivät minua neuvottelemaan. Ne kysyivät kuinka monta osanottajaa on tulossa. Arvelin, että kolmisenkymmentä. Arbelius muistaa huvittuneen kuinka sulkavalaiset miettivät asiaa. - He pohtivat vakavissaan, että voisivatko he ottaa niin paljon uusia osanottajia Sulkavan Soutuun lisää. Arbeliuksen mukaan silloin Sulkavalla oli osanottajia vain muutama sata ja nyt reilusti yli 6000.

Pisteiden avulla paremmuusjärjestykseen

Toiminta lähti käyntiin kun Arbelius perusti toimikunnan kehittämään Kalevan Kierrosta. Siinä oli mukana mm. Eerik Pihkala puheenjohtajana ja Arbelius itse sihteerinä. Toimikunnassa mietittiin aluksi mm. eri sääntökysymyksiä.

- Olin kehitellyt pistetaulukon jossa voittaja saisi 1000 pistettä ja aina prosentin häviö vähentäisi 100 pistettä. Eli, jos oli käyttänyt kaksinkertaisen ajan ei saanut yhtään pistettä. Kuitenkin joka lajista sai suorituspisteen.

Arbelius painottaa, että tämä pistelaskusysteemi oli uutta ajattelua ja osoitti, että tarkoituksena ei ollut pelkästään tosikkomainen kilpailu vaan myös kuntoilu painottui.

- Tosin aina kun numero laitetaan rintaan on kysymys kilpailusta, muistuttaa Arbelius. Hän kertoo pistelaskun periaatteesta jossa henkilö jolla on vain kuusi osallistumispistettä voittaa sellaisen jolla on viidestä lajista vaikka maksimipisteet.

Soutu mietitytti

- Toimikunnassa jouduimme myös poh-

timaan, että voiko Sulkavan soutaa parisoutuna, sillä ne jotka olivat Sulkavan soutaneet olivat sitä mieltä, että se on ehdottomasti liian kova soutaa yksin. Toimikunta hyväksyi parisoudun, mutta pulmaksi muodutui se, miten Sulkavan Soudussa pisteet jaetaan.

- Aluksi olin pitkään sitä mieltä, että soudun pisteet tulisi jakaa kahtia jos veneessä oli kaksi soutajaa. Lopuksi Arbelius kertoo taipuneensa ajatukseen että pisteitä ei jaeta. Tämä osoittautui Arbeliuksen mielestä ihan oikeaksi, sillä yksinsoutajat saavat monta kertaa päihittää kaksinsoutajat.

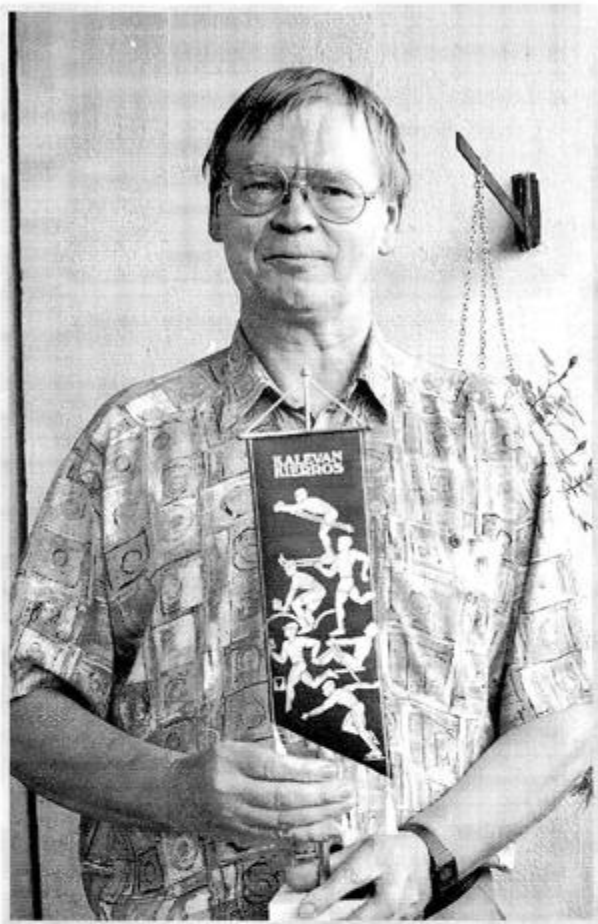
- Minä en aluksi asiaa tuntenut ennen kuin itse olin soutanut. Tällaisista kierroksen luomiseen liittyvistä lähtökohdista lähdettiin silloin parikymmentä vuotta sitten.

Ensimmäisen luistelun kanssa ongelmia

Arbelius kertoo, että ensimmäisen Kalevan Kierroksen suoritusjärjestykseksi tuli se, että ensimmäisenä lajina oli Finlandia-hiihto, seuraavaksi tuli Solvallon jäämaraton, Seinämaraton, Hämeen pyörärinki, Sulkavan Soutu ja viimeisenä Leppävaaran Sisun järjestämä suunnistus. Suunnitelmat pettivät, kun lauhan talven takia jouduttiin Solvallon jäämaraton peruuttamaan. - Luistelua ei kuitenkaan unohdettu. Samana syksynä oli Oulunkylään, Helsinkiin valmistunut tekojäärata. Muistaakseni se oli Esa Luomasaari joka ideoi, että jos Oulunkylässä voitaisiin suorittaa luistelu.

Arbeliuksella oli ajatus 30 km:n luistelusta, mutta kierroslaskenta näytti muodostuvan ongelmaksi. Hän muistaa kuinka Luomasaari esitti, että jokainen luistelija toisi oman kierroslaskijan mukanaan.

- Näin ongelma ratkesi. Olin Juhani Järvisen kanssa miettinyt asiaa pitkään, että luistelu voitaisiin järjestää Oulunkylässä. Arbelius toteaa, että ongelmat jatkuivat

Pauli Arbelius näyttää tyytyväisenä Kalevan Kierroksen viiriä.

kun monet muutkin halusivat päästä uudelle tekojaaradalle luistelemaan.

- Onneksi meille löydettiin yksi iltpäivä jolloin me voimme kilpailun suorittaa.

Alkuun tarkoituksena kertakokemus

- Alkuun henkilökohtaisesti minulla oli tarkoitus tehdä Kalevan Kierroksesta vain kertakokemus, muistaa Arbelius motivejaan. Hän ei suunnitellut kierrosta sillä

mielellä, että itse olisi ollut siinä pitkään mukana.

- Kuitenkin kun oli yhden kierroksen tehnyt, siihen tuli monelle valtava innostus jatkaa. Arbelius muistaa kuinka ensimmäinen vuosi aiheutti myös vaikeuksia ja huolta.

Luistelu pitäisi suorittaa järven jäällä

- Alkuun Solvallon luistelun petuuttaminen oli yksi ongelma. Kuitenkin halusin luistelun pitää mukana. Arbelius näkee, että luistelu meni siinä kohtaa samalla hakoteille, sillä se ei vastannut sitä mitä järven jäällä luistelu olisi ollut.

- Kaarreteknikka aiheuttaa sen, että rataluistelu on niin teknisesti erilaista kuin järven jäällä luistelu. Radalla luistelussa ei vaadita sitä Kalevan Kierroksen alkuperäistä ajatusta kestävydestä. Arbeliuksen mielestä järven jäällä luistelu on huomattavasti nautinnollisempaa. Hän näkee, että kierroksen luistelu pitäisi suorittaa Kuopiossa.

- Matkana voisi olla 50 km. Olen luistellut 100 km ja mielestäni se olisi kanssa sopiva matka, mutta se saattaisi pelottaa osanottajia.

Kierros lähti "harhateille"

- Kalevan Kierros lähti, muutaman vuoden olemassa olonsa jälkeen, tietyllä tavalla harhateille kun se hylkäsi jostain lajeista massatapahtumat ja lähti järjestämään niitä itse. Arbelius uskoo, että näin ei uusia osanottajia saatu massatapahtumista mukaan Kalevan Kierrokseen.

- Tämä on mielestäni ollut yhtenä haitana Kalevan Kierroksen kehittymiselle. Suuret massatapahtumat toisivat varmasti uutta verta kierrokseen. Jos kierros eristyy-

tyy muusta porukasta niin on ehkä vaikeampi uusien tulla mukaan.

Arbelius näkee, että myös hiihdossa pitäisi sääntöihin saada muutoksia. Hän ehdottaakin, että niin vapaan kuin perinteisen tyylin voittajalle annettaisiin 1000 pistettä.

- En näe muuta vaihtoehtoa. Tämä antaa mahdollisuuden valita kummalla tyyllillä saa enemmän pisteitä.

Vilpin karsintaan huomio

Kalevan Kierroksen toiminnassa ensimmäiset kolme vuotta mukana ollut Arbelius kertoo, että jo alkuaikoina oli havaittavissa myös vilppiä kilpailijoiden keskuudessa.

- Jotkut pyöräilivät toisten nimillä. Vaadin, että vilpintekijät olisi erotettu kierroksen toiminnasta määräajaksi. Mutta jäin toimikunnassa asiassa vähemmistöön. Joten erosin koko touhusta. En halunnut sellaista urheilua vetää ja sanoin, että on minulla muutakin tekemistä.

Arbelius juossut 100 000 km

Arbelius kertoo juosseensa yli 100 000 km. Mittavan kilometrimäärän jälkeen, vuonna 1986 hänen juoksuinnostus laantui. Kilometreissä mitattuna kaksi ja puolikertaa maapallon ympäri juosseen Arbeliuksen parhaimmaksi ajaksi jäi, maratonilla 2.29,16. Ja parhaaksi sijoitukseksi vuoden 1972 SM-maratonin seitsemäs sija. Kaikkiaan Arbeliuksen palkintokaapista löytyy liki 700 eri mitalia.

Arbeliuksella politiikkaa ja kuntoilua

- Jos olisin juuttunut Kalevan Kierrokseen olisi monta asiaa jäänyt tekemättä. Jatkoin tosin juoksemista vielä kuutisen vuotta. Sen jälkeen juokseminen on jäänyt vähemmälle ja kunnallispolitiikka on nousut tilalle. Politiikassa tosin ei ole sellaisia hetkiä kuin urjeilussa, jossa joka kilpailu

oli omansa, toteaa Arbelius hiukan lakonisesti.

- Siihen liittyy enemmän ikäviä muistoja kuin urheiluun. Politikka on valtapeliä jossa ei mitata voittajia samalla tavalla kuin urheilussa. Siinä joudutaan tekemään kikkäköisiä kabinettisopimuksia, jotka eivät minun luonteelleni oikein sovi.

Kulttuuria ja taidetta

Myös kulttuuri liittyy Arbeliuksen nykypäivään. Hän kertoo suunnitelleensa kymmenkunta mitalia ja joitakin maalauksia.

- Olen osapäivätöissä Työväen Sivistysliiton Vantaan opintojärjestössä. Tämä vie sen verran aikaa että nykyisin käyn vaimon kanssa vain kahdesta kolmeen kertaa viikossa lenkillä. Lenkitovat lähinnä viikonloppuisin. Viime vuonna juoksin vain 1100 km.

Pauli Arbelius seuraa edelleen mielenkiinolla miten Kalevan Kierros kehittyy.

- Jos ihminen on pystynyt luomaan elämässään jotain sellaista joka elää 20 vuotta, niin se on huippusaavutus. On hienoa kokea, että on saanut aikaan sellaista joka on kiinnostanut ihmisiä.

- Saattaa olla, että Kalevan Kierros jatkuu vielä seuraavat parikymmentä vuotta. Arbelius miettii hetken ja toteaa, että uutea kuntolajina tulisi kehittää sellaisia, koko perheelle tarkoitettuja liikuntatapahtumia, jotka sisältäisivät erilaisia tehtäviä kuten erävaelluskilpailuissa on.

- Uskon, että tällaisella, viidestä kymmenen kilometrin mittaisella eri tehtäviä sisältävällä kilpailulla on tulevaisuutta.

Teksti ja kuvat Hannu Saarinen

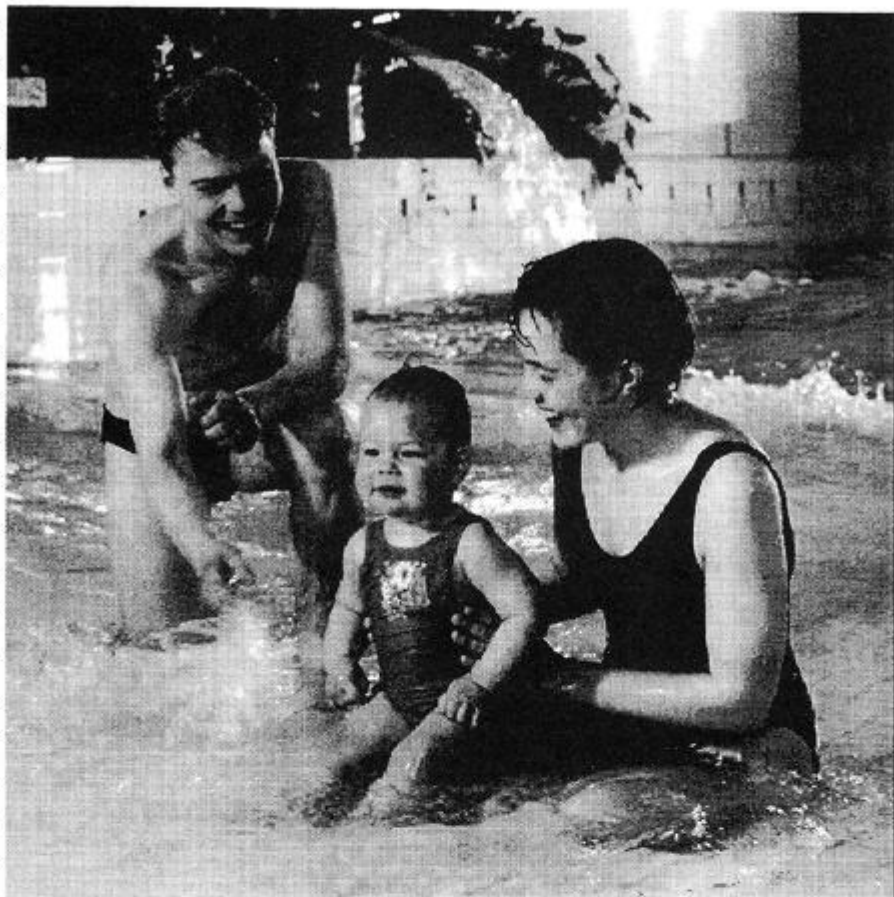
Hämeenlinnan Hitaat on vakiinnuttanut asemansa kärkijoukkueiden seurassa

Hämeenlinnan Hitaat on tänäkin vuonna tiukasti taistellut Kalevan Kierroksen kokonaisvoitosta, jonka lopputulokset, ehkä Hitaiden kannalta onnelliset, ovat toisaalla lehdessämme.

.....

Veli-Matti Heikkilän paras laji kierroksessa on suunnistus.

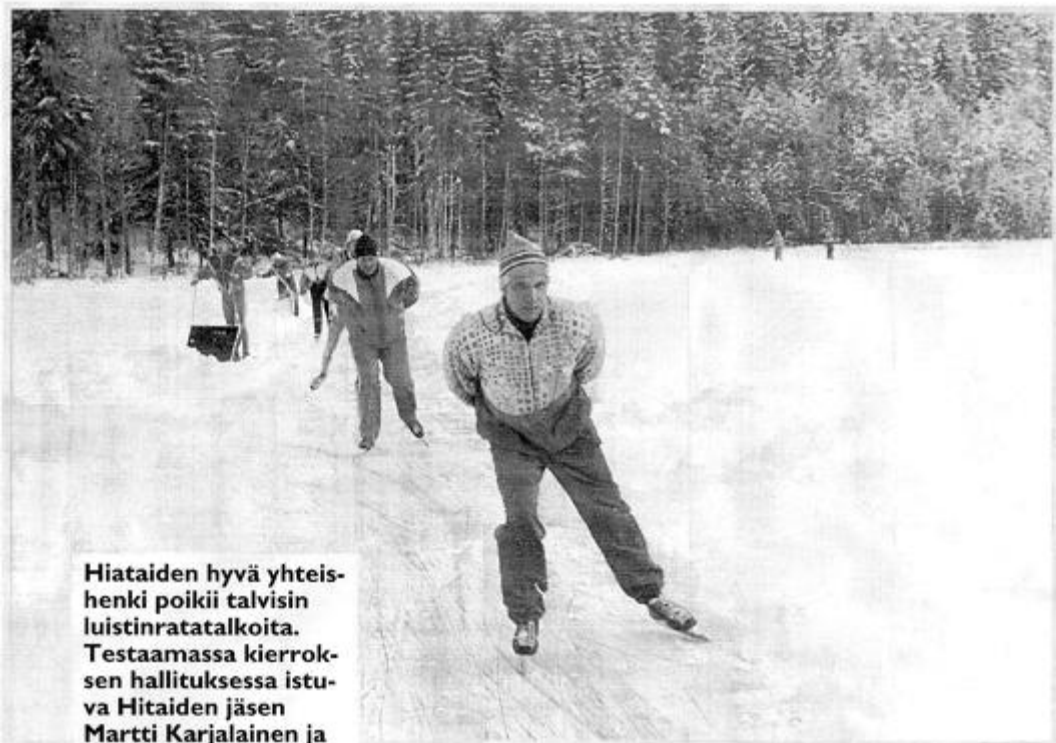
VESIHELMESSÄ ON KAIKKI

Siellä uidaan, hypätään, sukelletaan, liukuillaan,
pulikoidaan, leikitään, saunotaan, poreillaan,
kuntoillaan ja rentoudutaan. Ja siellä viihtyvät kaikki
vauvasta vaariin ja missistä mummokultaan.

	ma – ke, pe	to	la, su
Avoinna	06–21	10–21	10–18

Eteläinen Puistokatu 2 • 30420 Forssa • Puhelin (03) 4141 640

Hiataiden hyvä yhteishenki poikii talvisin luistinratatalkoita. Testaamassa kierroksen hallituksessa istuva Hitaiden jäsen Martti Karjalainen ja taaempana Timo Karvaara.

Kun Hämeenlinnan Hitaat perustettiin vuonna 1982, tuloksena oli heti ensi yrittämällä joukkuepronssi. Kukaan ei uskaltanut edes haaveilla mahtavan Karhukoplan lyömisestä. Koplan voittomarginaali toiseksi tulleeeseen edellisvuosien kolmeen perättäiseen kokonaisvoittoon yltäneeseen Sysmän Sisuun oli huikat 1010 pistettä ja kolmanneksi sinitelleeseen piskuiseen Hitaiden joukkueeseen peräti 2123 pistettä.

Hämeenlinnalaiset olivat perustaneet seuransa voidakseen osallistua kierroksen joukkuekilpailuun, ja voidakseen lujittaa paikkakunnan kiertäjien yhteishenkeä. Aluksi seurasta haluttiin suljettu maksimisään 30 henkeä käsittävä yhteisö.

Koska Hämeenlinnasta ja sen ympärististä kalevankiertäjien määrä kasvoi huomasti ja kyselyjä Hitaiden joukkoon oli jatkuvasti, oli pakko poistaa rajoitus jäsen-

määrästä. Nytemmin meitä on jo 80, joista 50 on mukana kierroksessa.

- Omituisinta on se, että kaikki joukkoomme liittyneet ovat tehneet sen omaaloitteisesti. Ketään ei ole haalittu, päinvastoin. Lehtisen Teuvon otimme joukkoon kaukaisesta asuinpaikasta huolimatta, koska heikäläisillä ei ollut omaa porukkaa, ja hän kovasti halusi sakkimme, seuran puheenjohtaja Risto Ilmavirta muistuttaa.

Teuvo oli joukossamme vuoden

Kuitenkin esimerkiksi Laura Kaukokari on helsinkiläinen, mutta kotoisin Hämeenlinnasta, joten Hitaat ovat hänelle "se ainoa oikea seura". Muutamalla muullakin kauempana asuvalla on Hämeenlinnaan pohjautuvia kiinteitä yhteyksiä, joiden vuoksi he haluavat ehdottomasti Hitaita edustaa, Ilmavirta lisää. Historiansa aikana

Ahonen-Pöhlö soutivat Lohjalla vuoden 1995 ihanteellisissa oloissa uuden reittiennäytksen, aika 5.08,56.

voittaa oli v. 1990 ja 1993. Naisten sarjan ensimmäisen seuran mitalistina Laura Kaukokarin voitot ovat vuosilta 1994 ja 1995, kun vuosi 1996 tätä kirjoitettaessa on vielä avoin. Tosin nyt soudun jälkeen näyttää taas Lauran kannalta hyvältä.

Hitaiden "luottopelaaja" on kuitenkin ollut Juhani Jokiranta, joka aina on ollut pokkaamassa Hitaisten joukkuepalkintoa. Kolmesti "Jussi" on ollut kakkosena, mutta se voitto on jäänyt - toistaiseksi.

Hitaat ovat saavuttaneet kolme joukkuevoittoa, kolme hopeaa ja kuusi pronssia. Kolme kertaa mitali on jäänyt saavuttamatta, mutta parhaana vuonna 1993 voiton lisäksi kakkosjoukkue ylsi pronssille. Naisten joukkuekisaa Hitaat ovat hallinneet suvereenisti.

Tempauksissa innolla mukana

Vuosine varrella Hitaat ovat olleet innolla mukana erilaisissa tempauksissa, järjestäneet niitä itsekin tarpeen mukaan. Luistelussa ja soudussa on pidetty jo 24-tunnin onnistuneet ME-kokeet, ja tänä syksynä on tarkoitus yrittää pyöräilyssä vastaavaa.

Kierroksen osalajeista jäljelle jäävät vielä hiihto, maraton ja suunnistus, mutta

Hitaat ovat saavuttaneet kolme joukkuevoittoa, kolme hopeaa ja kuusi pronssia. Kolme kertaa mitali on jäänyt saavuttamatta, mutta parhaana vuonna 1993 voiton lisäksi kakkosjoukkue ylsi pronssille. Naisten joukkuekisaa Hitaat ovat hallinneet suvereenisti.

Hitailla kolme kaksoisvoittajaa

Hitailla ensimmäisen henkilökohtaisen voiton toi Jarmo Kopra vuonna 1986, mutta Voitto Jetsonen edustaessaan Hitaista ylsi kahteen perättäiseen voittoon seuraavina vuosina. Veli-Matti Heikkilän vuoro

kaikissa kierroksen osalajeissa on tarvoitteena pitkällä tähtäimellä 24 tuntia kuluttavaa.

- Mä voisin hoitaa sen suunnistuksen yksinään, ilmoittautui lenkkisaunassa parin kaljan jälkeen Hitaiden tunnettu bussikuski Matti Aro, joka todella viihtyy suunnistusmetsissä - silloin kun sinne uskaltaa - tajua-matta aina olevansa eksyksissä.

Erilaiset hyväntekeväisyystempaukset kuuluvat myös Hitaiden kuvioihin, ja aina niiden tuotot on ohjattu lasten psykiatrisen osaston tukiyhdistys NUPUN käyttöön.

Hitaiden moninaisuus

Hämeenlinnan Hitaiden jäsenistä on puheenjohtaja Risto Ilmavirran mukaan eräänlainen läpileikkaus koko yhteiskunnasta:

- Kuulumme useampaan seuraan tai jär-

jestöön ja olemme monipuolisesti vaikuttaneet Hämeenlinnan ja sen ympäristön kehittämiseen.

- Olen monasti ihmetellyt ja ihaillut jäsenistämme monipuolista lahjakkuutta. Jukka Kuvaja on edustanut maataamme kolmissa olympialaisissa. "Vellu" Heikkilä on ikäsarjassaan Suomen kärkeä monessa lajissa. Monipuolisuutta ja lahjakkuutta on myös niillä jäsenillä, jotka eivät välttämättä ole kierroksella kärkitaistoissa: Esimerkiksi Kalevi Kilven mitä ihmeellisimmät tempaukset eri puolilla maailmaa.

- Niiden joukkueiden, jotka aikovat pu-dottaa Hitaat joukkuekilpailujen piikkipai-koilta, täytyy olla tosi kovakuntoisia ja monipuolisia liikkujia, Ilmavirta korostaa hyvin vakuuttavasti.

Pekka Kiviharju

Tietotekniikkakumppani

Erikoistumme tietotekniikkapalveluihin,

jotta asiakkaamme voivat keskittyä ydintoimintaansa.

verkkomaailmassa

TT Tieto Oy, Kutojantie 10, PL 33, 02631 Espoo
puh. (09) 5261, telefax (09) 526 3091
sähköposti: etunimi.sukunimi@tietogroup.com
<http://www.tietogroup.com>

NASTOLA

voimakas
luonnostaan

Kunnantalo
Pekkalantie 5, PL 4, 15561 Nastola
Puh. (03) 885 111, fax (03) 885 1207

**LUOTETTAVAN
PAPERIN
MERKKI**

UPM-Kymmene

Huoltopalvelua puhelinsoitolla

 010 22 2021

ABB Installaatiot Oy
Sähkönordström
Karapellontie 4 C, Espoo

ABB

MAKSAT VÄHEMMÄN!

Turvan Kotiturvavakuutus
sijoittui edullisuudessa
toiseksi Kuluttajien
vakuutustoimiston
kotiturvavertailussa.

Tutustu esimerkkivertailuun
toimistossamme.

OTA KOTITURVA.
Se kattaa laajasti ja
maksaa vähemmän.

VAIHTA TURVAAN!

9800 - 88782
Paikallispuhelin hinnalla

TURVA

Helsingintie 10 24100 SALO
Puh. (02) 7331 900

Mercedes-Benz
Elämäsi auto.

Mercedes-Benz C farmari alk. 234.900 mk

VEHO SALO

ÖRNINKATU 13, 24100 SALO
Puh. 010 569 2912
Avoinna ma-pe 9-17, la 9-13

Olet varmaan samaa mieltä kanssamme siitä, että oikeus-äänne kuuluu ääniteen tuottajalle ja siinä esiintyville taiteilijoille. Siksi on olemassa tekijänoikeusjärjestö Gramex, joka

VARMISTAA

että esittävät taiteilijat ja äänitteiden tuottajat saavat maksun tekemästään työstä. Gramex myös

VALVOO JA EDISTÄÄ
monin eri tavoin tekijänoikeuslaissa määriteltyjä musiikkiteen ja tuottajien oikeuksia. Lisäksi se

TUKEE

suomalaisia esittäviä säveltäjiä. Esittävän säveltaiteen edistämiskeskus eli ESEKin kautta. Gramex on mukana kehittämässä suomalaisen musiikin arvostusta sekä tarjoamassa työmahdollisuuksia suomalaisille musiikoille ja tukemassa suomalaista äänitealan tuotantoa.

Haluatko tietää
lisää Gramexista?
Soita (90) 6803 400.

GRAMEX

Pieni Roobertinkatu 16, 00120 Helsinki
Puh. (90) 6803 400, fax (90) 6803 4010

Osborne
Suomessa syntynyt